[illegible]211, Nos
No.6.2.8
168617

Registered M—483.

தமிழகம்.

தஞ்சைத் தமிழ்ச்சங்கத்து மாதாந்தரத் தமிழ்ப்பத்திரிகை.

"தொட்டனைத் தூறு மணற்கேணி மாந்தர்க்குக்
கற்றனைத் தூறு மறிவு."

வால்யூம் 2] 1906ஆ ஆகஸ்ட்டு மீ [ந.

விஷயங்கள். பக்கம்.

1. 1800 வருஷங்களுக்கு முந்திய தமிழகம் .... 185.
2. சுதேசாபிமானம் .... 193.
3. தமிழகச் செய்தி .... 194.
4. இந்தியாவில் உபயோகித்துவரும் தறிகள் .... 197.
5. கிண்டர் கார்ட்டன் அல்லது குழந்தைப் பயிற்சி ... 202.
6. தொல்காப்பியப் பாயிர விருத்திப் பரிசோதனை மறுப்புரோகரணம் .... 208.
7. பாயிரவிருத்திப் பரிசோதனை ... 210.
8. மனைவி குணியாயிற் கணவன் வளவனே... 214.

பத்திராசிரியர்கள் :— T. இராஜமையங்கார், B. A., L.
C. S. முத்துஸாமி ஐயர்.

தஞ்சை:
கல்யாணசுந்தரம் முத்திராசாலை.

வருஷ சந்தா ரூ 1—8—0. 1906. தனிப்பிரதி அணா 2
பழையபிரதி அணா

சிங்கப்பூர், பினங்கு முதலான விடங்களுக்கு—ரூ 2—8—

Copyright Registered.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தமிழ்நாட்டின்பல பகுதிகளினின்று மாதந்தோறும் வெளிப்படும் பத்திரிகைகளுள்ளே, 'தஞ்சைத் தமிழகம்' என்பது, எல்லாருடனும் எதிர்பார்க்கப்படுவனவற்றில் ஒன்றாகவுள்ளது. தஞ்சைத் தமிழ்ச்சங்கத்தாரது முயற்சியால் நடைபெறும் இப்பத்திரிகை, தமிழ் வளர்ச்சிக்கு வேண்டப்படும் மொழிபெயர்ப்புக்களும் சரித்திரங்களும் பிற இனிய குறிப்புக்களும் உடையதாய்க் காலத்தே வெளிவருமாயின், என்னைப்போலவே தமிழ் மக்கள்பலரும் இதன் நல்வரவுக்கு மகிழ்வார்களென்று நம்புகிறேன். ஜனசமூகத்துக்கு இன்றியமையாத விஷயங்களும், காலநிலைமையைத் தழுவி எளிய நடையில் இப்பத்திரிகையில் எழுதப்பட்டு வருதல் விரும்பத்தக்கதே. தஞ்சைச் சங்கத்தாரால் தமிழ்வளர்ச்சிக்கண் ஊக்கத்தோடு செய்யப்பெறும் முயற்சிகளில் இப்பத்திரிகை சிறந்தொன்றாகவும் நாட்டிற்கு நற்பயனளிப்பதாகவும் இருத்தலால், இதன் நன்னிலைபெற முட்டின்றிச் செல்லுதலையே என் முழுநோக்கமும். பொதுவாக, உயரிய பத்திரிகைகளை விரும்பி யாதரித்து அவற்றின் பயனையடையவல்ல குணம் நம் நாட்டார்க்குள் இன்னும் பரவாமை நன்கு விசனிக்கத்தக்கதாயினும், அக்குணம் நம்மவர்க்குட் பரவுதலை நோக்கமாகக்கொண்டு தஞ்சைத்தமிழ்ச்சங்கத்தார் உழைத்துவரப் பின்வாங்காரென்றே நம்புகிறேன். இந்நன்முயற்சிக்குத் தக்கபயனை, திருவருள், காலடைவில் அடைவிக்குமென்பதே என் துணிபு.

தமிழ்ச்சங்கம், மதுரை.
1—8—06.

இங்ஙனம்,
பொ. பாண்டித்துரை.

விசுவநாதம்.

நமது பத்திரிகை வாயிலாக "விசுவநாதம்" என்னும் அரும்பெயர்பூண்டு 1905ஆம் ஜனவரி முதல் வெளிவந்து கொண்டிருந்த மதுரையை ஆண்ட நாயக்கராஜ வம்சதிலகனும் கீர்த்திப்பிரதாபனுமான விசுவநாதனது சரித்திர சம்பந்தமான நாடகம் அகவற்பாவில், படிப்பவர்களுக்கு இனிமையைத் தரத்தக்கதாய் எழுதப்பெற்று ஜூன்மீ சஞ்சிகையில் இனிது முடிவுபெற்றது. இதைப் புத்தகரூபமாக வெளியிடவேண்டுமென்று கூறிய பல நண்பர்களின் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி ஐந்து அங்கங்களோடு கூடிய இந்நாடகத்தை டெம்மிசைஸில் சுமார் 150 பக்கங்களில் உயர்ந்த காகிதத்தில் அச்சிட்டு வெளியிடக் கருதிக்கொண்டுளோம். புத்தகம் 1-க்கு விலை ரூ. 1 அணா 8 ஆகும். வருகிற நவம்பர்மீ 30உக்குள்ளாக இந்த ஆபீஸ் மானேஜருக்கு முன்பணமாக அனுப்பித் தங்கள் பெயரை ரிஜிஸ்தர் செய்துகொள்பவர்களுக்கு ரூ. 1-க்குக் கொடுக்கப்படும்.

C. S. மக்காளாயி ஐயர். மானேஜர், தமிழகம்.

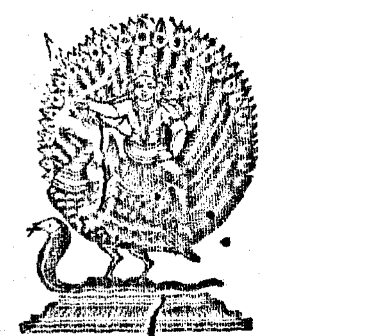

சுபமஸ்து.

தமிழகம்.

......யூம் 2. | 1906-ஞு ஆகஸ்டுமீ | நம்பர் 8.

1800 வருஷங்களுக்குமுந்திய தமிழகம்.*

எமது படத்திற்காட்டிய நாட்டிற்குச் சுமார் 1800 வருஷங்களுக்கு முன்னர் "தமிழகம்" என்று பெயர் வழங்கிவந்தது. இதற்காதாரமாக ஏற்கனவே பதிற்றுப்பத்திலிருந்து,

"இமிழ்கடல் வேலித் தமிழகம் விளங்கத்
தன்கோ னிறீஇ ...." (2-ம்பத்து, பதிகம்)

என்ற இரண்டடிகளையும் காட்டினோம். மேலும் ஆதாரம் வேண்டின், சிலப்பதிகாரம் அரங்கேற்றுகாதை 37-ம் அடியையும் ("இமிழ்கடல் வரைப்பிற் றமிழக மறிய,") மணிமேகலை உலகவறவிபுக்ககாதை 62-ம் அடியையும் ("சம்புத்தீவினுட் டமிழக மருங்கில்") பார்த்துக்கொள்க.

2. இந்நாட்டின் நான்கெல்லைகள்:—வடக்கு திருவேங்கடமலை, தெற்கு குமரிமுனை, கிழக்கும் மேற்கும் சமுத்திரம். ஆதாரம்,

"நெடியோன் குன்றமுந் தொடியோள் பௌவமுந்
தமிழ்வரம் பறுத்த தண்புன னாட்டு," சிலப்பதிகாரம்8-ம்காதை

* இவ்வியாசத்தில் அமைந்த கருத்துக்கள் காலஞ்சென்ற வி. கனகசபைப்பிள்ளையவர்கள் தெரிவித்தவைகள்.

"வேங்கடங் குமரி தீம்புனற் பௌவமென்
றிந்நான் கெல்லை தமிழது வழக்கே"......சிகண்டியார்

"வடவேங்கடந் தென்குமரி யாயிடைத்
தமிழ்கூறு நல்லுலகத்து".........தொல்காப்பியம்,

"குணகடல் குமரி குடகம் வேங்கடம்
எனுநான் கெல்லையி னிருந்தமிழ்....."நன்னூல்.

3. அயல் நாடுகள்:— தமிழகத்தின் வடக்கே கொங்கணம், குடகம், துளுவம், எருமைநாடு முதலான நாடுகள் இருந்தன. வேங்கடத்திற்கு வடக்கே வடுகர் வசித்தனர். அதற்கும் வடக்கே கலிங்கர், வங்களர், கங்கர், கட்டியர், ஆரியர் முதலானவர் வசித்தார்கள்.

"கொங்கணர் கலிங்கர் கொடுங்கரு நாடர்
பங்களர் கங்கர் பல்வேற் கட்டியர்
வடவா ரியரொடு..................." சிலப்பதிகாரம். ப. 460.

தமிழ்ப்புலவர்கள் எடுத்துக்கூறிய வேறுநாடுகளும் பல. கூலவாணிகன் சாத்தனார் மகதநாட்டையும் அதன் முக்கிய நகரமாகிய கபிலவஸ்துவையும் பற்றிப்பாடியிருக்கின்றார். அது வருமாறு:—

"மகதமாடு மகதநன் னாட்டுக்
கொருபெருந் திலகமென் றுரவோ ருரைக்கும்
[illegible] பெருமைக் கபிலையம் பதியின்..." மணிமேகலை. ப. 234.

இளங்கோவடிகள் மகதநாடு, மாளவதேசத்தின் பிரதான பட்டணமாகிய அவந்தி, வச்சிரநாடு முதலான நாடுகளைப்பற்றிக் கூறுகிறார்.

"மாநீர் வேலி வச்சிர நன்னாட்டுக்
கோனிறை கொடுத்த கொற்றப் பந்தரும்
மகதநன் னாட்டு வாள்வாய் வேந்தன்
பகைப்புறத்துக் கொடுத்த பட்டிமண் டபமும்
அவந்தி வேந்த னுவந்தனன் கொடுத்த
நிவந்தோங்கு மரபிற் றோரண வாயிலும்." 5-ம் காதை வரி 99-104

மேலும் மணிமேகலையார்,

"இலங்கா தீவத்துச் சமனொளி யென்னுஞ்
சிலம்பினை யெய்தி........................." ப. 275.

என்று குணகடலிலுள்ள இலங்கைத்தீவினையும் அதன் கண்ணு

1800 வருஷங்களுக்கு முந்திய தமிழகம்

1800 வருஷங்களுக்கு முந்திய தமிழகம்

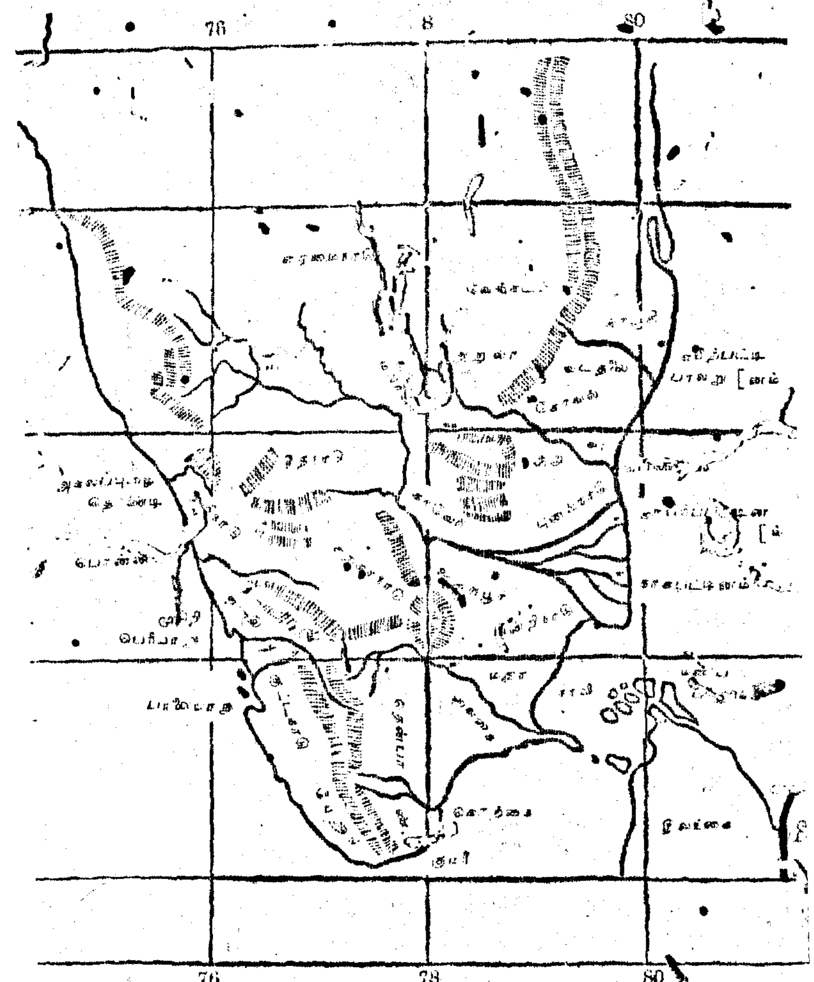

....''ஆறைந்தியோசனைத்
தென்றிசை மருங்கிற் சென்றுதிரை யுடுத்த
மணிபல் லவத்திடை..''
[பு. 98.

என்று காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலிருந்து தெற்கே முப்பதுயோசனை தூரத்தில் சமுத்திரத்தினால் சூழப்பட்ட மணிப்பல்லவத் தீவினையும், கூறுகின்றார். மேலும், அந்தக்காலங்களில் மணிப்பல்லவத்திற்கும் சாவகத்திற்கும் (ஜாவா) இடையே கப்பற் போக்குவரத்திருந்ததென்றும், இலங்கைக்குக் கிழக்கே நக்கசாரணர் என்ற நாகர் ஜாதியார்கள் குடியிருந்த நக்கவாரம் என்று சில தீவுகளிருந்தனவென்றும் பின்வரும் மணிமேகலைச் செய்யுள்களால் நன்குவிளங்குகின்றது.

"மாநீர் வங்கம் வந்தோர் வணங்கிச்
சாவகநன்னாட்டுத் தன்பெயன் மறுத்தலின்
ஊனுயிர் மடிந்த தரமா வென்றதும்...'' 14-ம் காதை வரி
[73-5.

"வங்கம் உடைந்து கொண்டாங் குப்பப் போகி
நக்க சாரணர் நாகர் வாழ்மலைப்
பக்கஞ் சேர்ந்தனன்...............''16-ம் காதை. வரி 39 40.

4. தமிழகத்தின் பதின்மூன்று நாடுகள்:—அக்காலங்களில் தமிழகம் பதின்மூன்று உள்நாடுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்தது. ஒன்று செந்தமிழ்நாடு, பன்னிரண்டுநாடுகள் கொடுந்தமிழ் நாடுகள். செந்தமிழ் நாடொன்று பாண்டியநாடு. அதனைச்சூழ்ந்த பன்னிரண்டு கொடுந்தமிழ் நாடுகளாவன;—தென்பாண்டி, வேணாடு "குட்டநாடு, குடநாடு, பூழிநாடு, சீதநாடு, கற்காநாடு, பன்றிநாடு, புனல்நாடு, மலாடு, அருவாநாடு, அருவாவடதலைநாடு என்பன.

"தென்பாண்டி குட்டங் குடங்கற்கா வேண்பூழி
பன்றி யருவா வதன்வடக்கு—நன்றாய
சீதம் மலாடு புனனாடு செந்தமிழ்சே
ரேதமில் பன்னிருநாட் டெண்."

5. செந்தமிழ்நாடு: பிரதான பட்டணம், மதுரை: பாண்டியநாடென்பது இப்போதுள்ள மதுரை ஜில்லா. குன்றின் வளங்களும் நீர் வளமும் பொருந்தியது. ஸ்தாவரங்கள் மிகுதியாக விளை

யும் சிறுமலை முதலிய மலைகளும் குமரன் வீற்றிருந்தருளும் பரங்குன்றும் அக்காலத்திலேயும் இருந்தன.

"கானமு மெயினர் கடமுங் கடந்தால்
ஐவன வெண்ணெலு மறைக்கட் கரும்புங்
கொய்பூந் தினையுங் கொழும்புன வரகுங்
காயமு மஞ்சளு மாமிகொடிக் கவலையும்
வாழையுங் கமுகுந் தாழ்குலைத் தெங்கு
மாவும் பலாவுஞ் சூழடுத் தோங்கிய
தென்னவன் சிறுமலை திகழ்ந்து தோன்றும்.'' 11-ம் காதை வரி
[79 85.

பரங்குன்றின் பெருமையை நக்கீரர் உரைத்த திருமுருகாற்றுப்படையிற் காணலாம்.

பாண்டியர்கள் வீற்றிருந்து செங்கோல் நடத்திவந்த இராஜதானியாகிய மதுரையின் பெருமையைப் பற்றிப் பாணர்களிருந்து பாடியவர் சிலப்பதிகாரம் 14-ம் காதையாகிய ஊர்காண் காதையைப் படித்துத் தெளிக. அந்நகரம் உயர்ந்த மதிலும் அகன்ற அகழும் கொண்டதாய் நான்கு பக்கமும் பெயருக்கேற்ப நான்கு வாசல்களுடன் யவனர்களாற் காக்கப்பட்டு இராஜவீதியும் ஆவணமும் பொதுமக்களின் வீதியும் பலவிதமான கம்மியர்கள் வாழும் வீதியும் கொண்டு விளங்கும் மக்கள் நிறைந்ததாக இருந்தது. செல்வமும் கல்வியும் அறிவும் போகமும் நிறைந்தது இத்தகைய நகரின் மதில் புறத்தே பாணர்கள் வசித்து அரசன் புகழைப் பாடினர்.

6. குடகடற்கரை நாடுகள்:—குடகடலின் கரையைச் சேர்ந்த நாடுகள் நான்கு. அவைகள் பூழிநாடு, குடநாடு, குட்டநாடு வேணாடு என்பன. இந்நாடுகளின் பெயர்களே இவைகளின் இயற்கையமைப்பினைக் குறிக்கும் பெயர்களாயிருக்கின்றன. பூழி எனின் 'புழுதி' என்று பொருள்படும். ஆயின் மணற்பாங்கான பூமியான இந்நாட்டிற்குப் பூழிநாடென்று பெயரிட்டது நலமே. இந்நாடு தற்காலத்தில் 'அகலப்புழை' என்ற பெயர்வாய்ந்த நதிக்கும் 'பொன்னானை' ஆற்றுக்கும் நடுவே இருந்தது. 'குடநாடு' எனின் 'மேற்றிசையிலுள்ள நாடு' என்று பொருள். இந்நாடு 'பொன்னானை' யாற்றுக்கும் 'பெரியா'ற்று முகத்துக்கும் இடையே இருந்தது. 'குட்டம்' என்றால் 'குளம்' என்றுபொ

ருள். ஆகவே குளங்கள் நிறைந்த பூமியான குட்டநாட்டிற்கு இப்பெயர் வாய்ந்தது. தற்காலங்களில் கொட்டயம் என்றும் கொயிலன் என்றும் கூறப்படும் பட்டணங்களைச் சூழ்ந்த நாடு இந்நாடே. இந்நாட்டை ஊடுருவிச் செல்வது பம்பையாறு. இப் பம்பையாறு தனது முகத்துவாரத்தில் பல சிறிய ஆறுகளைக் கலந்து மாரிகாலத்து மழையால் பெருகி முகம் மறைந்து பல குளங்களை உண்டாக்கி பின்னர் கடலை அடைகின்றது. இவ்வாற்றின் சங்கமத்தில் உண்டாகும் பல குளங்களையும் ஏரிகளையும் கண்ட ஜனங்கள் இந்நாட்டிற்கு குட்டநாடு என்று பெயரிட்டார்கள். இந் நாட்டிற்குத் தெற்கே உள்ளது வேணாடு. தாழ்ந்த குன்றுகளின் மீதும் பள்ளத்தாக்குகளிலும் வேணுவின் கூட்டம் மல்கித் தழைத்ததலால் இந்நாட்டிற்கு வேணாடு என்று பெயரிட்டார்கள். குட்டநாட்டுத் தென்எல்லை முதல் கன்னியாகுமரிமுனை வரையிலும் இந்நாட்டின் பரப்பு.

7. கடைச்சங்கத்து நூல்களில் அந்நாட்களில் இந்நாடுகளிற் செழித்த நகரங்களையும் கைத்தொழில் வேலைகளையும் ஜனங்களின் நாகரிகத்தினையும் ஒருவன் செவ்விதின் அறியவேண்டின் அதற்கு ஓர் வழியுளது. பழைய சங்கத்துச் செய்யுள்களில் இவ்விஷயங்களைப்பற்றின விரிவான விருத்தாந்தங்கள் பல உள்ளன. தமிழெனும் அணங்கு தனது பிள்ளைகளான தமிழகத்தாரை வெறுத்துப் போகிய மலையின்கண் மறைந்துவிட்ட காலத்தில் அவ்வணங்கின் வருத்தத்தைப் போக்கி மறுபடியும் தமிழகத்தார் அவ்வணங்கினை வணங்கி வழிபாடு செய்யும்படி அருள்புரிந்த வள்ளலாகிய பிரும்மஸ்ரீ உ. வே. சுவாமிநாத ஐயர் அவர்கள் பசிநோக்காது மெய்வருத்தம் பாராது பல நாடுகளிலும் அலைந்து திரிந்து பல்லோர் பயனற்ற சுவடிகள் என்று பொருளறியாது பரண்மீதெறிந்திருந்த ஏடுகளைப் பாடுபட்டுத் தேடிக் கொணர்ந்து பொற்குவியலை யெண்ணி யெண்ணிப்பார்க்கும் ஆசையாளரைப்போல் அவைகளைப் பரிசோதனை செய்து எமக்குக் கடைச்சங்க நூல்களைத் தந்தார். இவர்பட்ட சிரமத்திற்குத் தமிழகத்தார் என்ன கைம்மாறு செய்வார்களோ அறியேம்! இடையே நமது தயாள சிந்தையுள்ள கவர்மெண்டார் அவருக்கு "மஹாமஹோபாத்தியாயர்" என்னும் பட்டமளித்துச் சிறிய பொருளுதவியும் புரிந்தனர். அவரிடத்தில் பாடங்கேட்ட ஆங்கில மாணாக்கர்கள் செய்யவேண்டிய கடமை ஒன்றுளது.

அது யாதெனில், அவர் வெளியிட்ட சங்கநூல்களையெல்லாம் வாங்கிப்படித்து அந்நூல்களிலுள்ள தேசசரித்திர ஆராய்ச்சிக்கு அனுகுணமான விஷயங்கள் யாவற்றையும் நன்கு ஆராய்ந்து கண்டு அவர் தமிழகத்திற்குச் செய்த பேருதவி இத்தன்மைத்தென்று புலனுட்கொண்டு அவரை அனுதினமும் போற்றுதலே!

8. ப்ளினி, பெரிப்ளஸ், டாலமி முதலிய அயலவர்களையும், சங்க நூல்களைப்படித்தல் போலவே மற்றொரு வழி. இங்குக் குறிப்பிற்காட்டிய 'ப்ளினி' என்பவர் எழுதிய சரித்திரத்தையும், 'பெரிப்ளஸ்' என்ற வேறொரு சிறிய நூலையும், 'டாலமி' என்பவர் எழுதியவற்றையும் ஐயந்திரிபறக்கற்றுணர்தல். சங்கநூல்களைக் கற்றுணர்தலுக்கு இன்றியமையாத யோக்கியதை தேசசரித்திர ஆராய்ச்சி என்னும் புல்லறிவிற்குப் பயன்படுகின்றது. சரித்திர ஆராய்ச்சிகளைச் செய்யப்புகாத தமிழாசிரியர்க்குச் சங்கநூலே விள்ளாது. ஆதலின் அயல்நாட்டார் நமது தமிழகத்தை எவ்விதம் வருணித்தார் தமிழகத்தார் நாகரிகத்தை எவ்விதம் கருதினர் என்று நாம் அறிந்துகொள்ளக்கூடிய வழியுமுண்டாதலால், அவ்வழியை இனி மேல் விட்டுவிடக்கூடாது. இது காரணம் பற்றியே 1800 வருஷங்களுக்குமுன் நமது தமிழகத்தின் நாகரிகத்தையும் வர்த்தகத்தையும் உற்றுணர்ந்த யவனர்களின் நூல்களைக் கவனிக்கவேண்டியிருக்கிறது. இந்த யவனர்களைப்பற்றிச் சிலப்பதிகாரம் இந்திர விழவூரெடுத்த காதையில்,

"கயவாய் மருங்கிற் காண்போர்த் தகைக்கும்
பயனறவு அறியா யவன ரிருக்கையும்
கலந்தரு திருவிற் புலம்பெயர் மாக்கள்
கலந்திருந் துறையு மிலங்குநீர் வரைப்பும்"

என்று இளங்கோவடிகள் பாடினார். உரையாசிரியர் 'யவனர்' என்னும் பதத்திற்கு 'மிலேச்சர்' என்றும் 'பரதேசிகள்' என்றும் பொருள் கூறினர். "பரதேசிகள்" என்னும் பொருளே விசேஷமானது. 'யவனர்' என்னும் வார்த்தை சிலர் பாரவசீகரைக் குறிக்கிறதென்றும் சிலர் அராபியர்களைக் குறிக்கிறதென்றும் சிலர் கிரேக்கர் ரொமேனியர்களைக் குறிக்கிறதென்றும் சொல்லுகிறார்கள். அடியார்க்கு நல்லார் கூறியதுபோல 'பரதேசிகள்' என்று பொருள்கொண்டால் மேலே கூறிய ஒருவரையும் நாம் விலக்க வேண்டியதில்லை. உண்மைபேசப்புகின் தமிழகத்திற்குப் பாரவசீகரும் அரபியரும் கிரேக்கரும் ரொமேனியரும் யாவரும் வந்திருப்

பதாகத்தெரிகிறது. அரபிவிரிகுடா மீதுவலங்கப்செலுத்திவந்தவர் இவர் யாவ[illegible] முக்கியதுறைக் கடலோடிப் எகிப்துநாட்டில் நிலைபெற்றதா[illegible] முக்கியமான அலெக்ஸாண்டிரியா என்று கீர்த்தி பெற்ற பட்[illegible] நின்று இந்தியாமுதலான கீட்டிசை நாடுகளின் விளைபொருள்களை மேற்றிசை நாடுகளில் உய்த்து மேற்றிசை நாட்டின் பொருள்களைக் கீட்டிசை நாடுகளில் செலுத்தி வர்த்தகம் புரிந்தது. அப்போது நாவாய்களைச் செலுத்தியவர்கள் [illegible]ப்பட்டப் பிரதேசங்கள் [illegible] அக் காலங்களில் "[illegible]" என்ற பெயரை யவனர்கள் இட்டிருந்தார்கள். இவ்விருத்திரே கடலில் கப்பல்மார்க்கமுங் குறிக்கப்பட்டிருந்தது. எகிப்துகடல், பாரசீகக்குடா முதலான இடங்களில் கப்பல் தங்குமிடங்களையும் வங்காளதிசக்கம் முதல் குமரிக்கோடுவரையுமுள்ள கடற்றுறைகளையும் செம்மையாகக் கடலோடிகளுக்குக் காட்டும்படி யவனர் எழுதிய நூல் 'பெரிப்ளஸ்' என்பது. இந்நூலை இயற்றியவர் யாவரென நன்கு விளங்கவில்லை. சிலர் இக்கிரந்த கருத்தா 'எரியன்' என்பவர் என்கின்றார். யாவரேயாயினும் ஆகுக. நமக்குவேண்டிய செய்திக்கு இது தெரியவேண்டிய அவசியமில்லை. இந்நூலினும் 'ப்ளினி' என்பவர் எழுதிய சரித்திரத்திலும் அதற்குப் பிறகு அலெக்ஸாண்டிரியா நகரத்துக் கிளாடியஸ் டாலமி என்னும் [illegible] யவனர் எழுதிய "ஜியாகிராபியா" என்ற நூலிலும் தமிழகத்தைப்பற்றின பிரஸ்தாபத்தையும் தமிழகத்தின் வியாபாரத்தையும் நாகரிகத்தையும் இரித்திரே கடலோடும் மார்க்கத்தையும் பிரயாணத்திற் குசிதமான காலங்களையும் யவனர் குடகடலோரமாய்த் துறைமுகங்களிற் றங்கிய முத்திங்களில் தமிழகத்தாருடன் உறவாடிக்கலந்து தமது நாகரிகத்தினையும் அறிவித்துப் பண்டமாற்றிக்கொண்ட சிறினையும் பரக்கக்காணலாம்.

(இன்னும் வரும்)

பத்திராசிரியர்.

சுதேசாபிமானம்

([illegible]கிலவித்வான் ஸர் வால்டர் ஸ்காட் வாக்கி[illegible]
இது தமிழில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டது.)

இதுவென் சுதேசம் [illegible] நாடென்
[illegible] கருத்திட் [illegible]
[illegible] இவனே ?
[illegible] திரிந்துங் கடற்கரை போகியே
[illegible] கண்டுதன் [illegible] நோக்கிப்
[illegible] தன்னிலப் [illegible] காதலுந்
[illegible]
அமைந்தவ னல்லா னெவ[illegible] முளனோ ?
உளனேல் யாவரே [illegible] காண்க.
[illegible] பாடும் வான[illegible]
[illegible] பாடார். [illegible] பெயர் பெரிதா
[illegible]
[illegible] ராதார்
[illegible] செல்வமுக [illegible] கருதார்!
ஆயின் நமக்கே யாங்கும் [illegible]
சாதலி னிருமடி சாகுவன் மாநர்
பெரும்பே ரிழுக்கு பிறந்தமண் புகுவர்!
அருங்கவி வாணராகிகள் கூறார்;
பாணரும் பாடார், பக்கமும் பரியுறார்!
யாவரில் வுலகில் யாரிவர் கடையரே!

பத்திராசிரியர்.

இதனை அச்சிட அனுப்பியகாலையில், ஸ்ரீ வாணிவிலாஸினியின் 13-வது ஸஞ்சிகை எமது பார்வைக்கு வந்தது. அதில் மதுரை ம. கோபாலகிருஷ்ணையர் அவர்கள் மேற்படி கருத்தையே அமைத்து மற்றோர் மொழிபெயர்ப்புச் செய்யுள் செய்திருக்கிறார்கள். அது எளிய நடையில் இனிமை பயப்பதாய் ஆங்கில வித்வான் மொழிகளுக்கு [illegible] மிகவும் ஒட்டியிருந்தமையின், அதனையும் இவ்விடம் வெளிப்படுத்தல் நன்று நினைத்து ஈங்கு வரைகின்றேன்.

தேசாபிமானம்.

[illegible] சொந்தவூர் எதென் பிறப்பிடம்
என்றுதன் உள்ளே எப்போ தாயினும்
சொல்லுதற் கொண்ணு நல்லுணர் வில்லா
ஒருவ னேனு முயிருடனுளனோ?
அந்நிய நாட்டி லலைந்தபின் தன்னூர்
நோக்கிக் கால்மடங்கிய காலையில்
உள்ள மொளிரா வொருவனு முளனோ?
இத்தகை யொருவ னிருப்பனே யாயின்
சென்றவன் யாவன் என்றுநன் றறிதி!
உயரிய பட்டம் உடையோ னாயினும்
பெயரால் அவன்மிகப் பெரியவ னாயினும்
ஆசை விரும்பு மளவிலா நிதியம்
படைத்தவ னாயினும் பரவசத் துடனெப்
பாணரு மவன்புகழ் பாடே லொழிவர்!
தன்னையே யாவுமாய் உன்னுமப் புன்மையான்
இடம்பொருள் ஏவல் இவையெல்லா மிருந்தும்
இருக்கையி லொரூஇ இசையெலா மிழப்பன்.
இவ்வா றிருமுறை இறந்திப் பதடி
புலம்புவா ரற்றும் பூஜ்யதை யற்றும்
பாடல் பெறுதும் பண்டிதான் தோன்றிய
இழியபுன் புழுதிக் கிழிந்துசெல் குவனே!

ம. கோபாலகிருஷ்ணையர்.

தமிழகச் செய்தி.

டாக்டர் ஜீ. யூ. போப்பு.

இந்திய ராஜ்ய காரியதரிசியான மிஸ்டர் ஜான்மார்லி த
ழில் மகாபண்டிதரென்று பேர்பெற்ற டாக்டர். ஜீ. யூ. போப்ப
க்கு ஏஷியாட்டிக் ஸொஸைடியாரின் பதக்கமளித்தார். இ
தப்பக்கம் மூன்றுவருஷத்திற்கு ஒருதரம் கீட்டிசை நாட்டு
பாஷைகளில் பாண்டித்தியம் பெற்றும் அங்கிலர்களுக்குக் கொடு
கப்படுவது. இதனை நமது டாக்டர் ஜீ. யூ. போப்பு பெற்று

என்று கேட்க மிகவும் சந்தோஷமடைகிறோம். இவருக்கு வயதாகியும் தனக்கு இனிமை பயக்கின்ற தமிழ்ப் பாஷையைப் படிப்பதில் மிகவும் அவாமிகுகின்றது. இவர் தமிழ்ப்பாஷையைப்பற்றி உயர்ந்த அபிப்பிராயங்கொண்டிருக்கிறார். ஏஷியாட்டிக் ஸொஸைடியார் முன்னிலையில் "ஜனங்கள் பிரெஞ்சு, ஜர்மன், இத்தாலியா முதலான பாஷைகளைப் படிக்கிறார்களே! அவைகளுக்குப் பதிலாய்த் தமிழைப்படித்தால் மிகுந்த பயனுண்டாகும். நான் ஸ்திரீகளுக்குத் தமிழ் கற்பித்தேன். அது அவர்களுக்கு ஏற்ற பாஷையாக இருக்கிறது. அவர்கள் மெல்லிய நாவிற்கும் அறிவுக்கும் பொருத்தமான பாஷை தமிழே" என்று தமிழைச் சிலாகித்துக் கூறினர். நமது பாஷையின் அருமை பெருமைகளை அறிந்து அதற்கென்று உழைத்துவரும் அபிமானிகள் டாக்டர் ஜீ. யூ. போப்பு அவர்களிடம் மிகுந்த அன்பு பாராட்டுவார்கள். தமிழ்பேசும் 160 லக்ஷம் ஜனங்களுக்கும் இவர் ஓர் பெருமையைச் செய்தார்.

தமிழ்ப்பயிற்சியும் யூனிவர்ஸிடியும்.

சென்ற ஐம்பதுவருஷகாலமாக நாம் எதிர்பார்க்காத நிலைமையிலிருந்து தமிழிற்கு ஓர் பெரிய [illegible] ஏற்பட்டிருந்தது. டாக்டர் கால்டுவெல் துரைமுதலான பாதிரிமார்களும் டாக்டர் ஸ்யூவல், டாக்டர் பர்னல் முதலான சிலாவித சர்ச்சர்களும் தமிழினைப் போற்றிவந்தார்கள். கனந்தங்கிய நமது சென்னை யூனிவர்ஸிடியாரும் தமிழ்ப்பயிற்சிக்கு ஓர் இடமமைத்து பி. ஏ. முதலான பட்டப் பரீக்ஷைகளுக்குத் தயாராகும் மாணவர்கள் இரண்டாவது பாஷையாகத் தமிழைப் பயிலலாமென்று ஏற்பாடு செய்திருந்தார்கள். அரைமனதோடாகிலும் கால்மனதோடாகிலும் இதுகாறும் தமிழினைச் சிலர் படித்துவந்தார்கள். பிரபலவரசர்களும் மடாதிபதிகளும் தமிழைப் போற்றுதல் என்னும் கடமையை மறந்துவாளா இருந்த காலத்து இவ்விதமான ஆதரவும் மிகவும் பயனை யளித்தது.

இதுநிற்க, இப்போது, யூனிவர்ஸிடியார் மெற்றிகுலேஷன் வரைக்கும் மாணாக்கர்கள் தமிழைப் பயிலட்டுமென்றும், அதற்குமேல் பி. ஏ. பட்டப் பரீக்ஷைக்குப் போகிறவர்களில் பாஷாஞ்ஞானம் பெற விரும்புகிறவர்கள் மாத்திரம் ஸம்ஸ்கிருதத்தையும் பேசும் பாஷைகளில் ஒன்றையும் படிக்கட்டுமென்றும் தீர்மானஞ் செய்திருக்கிறார்கள். அதாவது பி. ஏ. பட்டம்பெற விரும்

புகிறவர்கள் தமிழ் முதலான பேசும் பாஷைகளின் அக்ஷரங்களையுந் தெரிந்துகொள்ளாமல் ஆங்கில பாஷையின் ஞானத்தைக் கொண்டே தேர்ந்துவிடலாமென்பது. இவ்விதியானது ஏற்பட்டுவிடும் பக்ஷத்தில் பாஷைகளைப்படிக்க விரும்புபவர்கள் மிகவும் அருமையாய் விடுவார். அவருள்ளும் தமிழை அப்படியாவது படிக்கவேண்டுமென்று விரும்பும் தமிழகத்தார் சப்தமே புதிதான கடினமான இலக்கணத்தைப் படிக்கவேண்டியிருக்கிறதே என்று மயங்குவார்கள். சரியான தமிழைவிட்டுத் தொலைக்கவேண்டுமென்று விரும்பும் தேசாபிமானமற்ற சிறுவர்களுக்கு இது பழம் நழுவிப் பாலில் விழுந்தாற்போலாகும்.

ஆயினும் யூனிவர்ஸிடியார் இதுகாறும் தமிழை பூஜித்ததும் இனிமேல் பூஜிக்காமல் நின்றுவிடுதலும் ஏப்பப்பமாசையே கொடுக்கும். ஏனெனில், தற்காலத்திய தமிழகத்தார் சோம்பரில் பெயர் பெற்றிருக்கின்றனர். சென்ற ஐம்பது வருஷங்களாக யூனிவர்ஸிடியாரும் பாதிரிமார்களும் சிலாவித சர்க்காரரும் தனித்தனியே தமிழைப்படித்த டாக்டர் ஜி. யு. போப்பும், ப்ரொபெஸர் ஜூலியன் வின்ஸனும் தமிழைப்போற்றிவர, தமிழகத்திற் பிறந்து தமிழணங்கின் பாலுண்டு தாயை இடருவதற்கொப்பத் தமிழை இகழ்ந்த நன்றி மறந்து நாம் தமிழை வளர்க்க என்ன செய்தோம்? பங்காளத்திலும் பம்பாயிலும் அந்நாட்டு யூனிவர்ஸிடிகள் அந்தந்த பிரதேசபாஷைகளைப்போற்றிச்செய்யாமலிருக்கையில் பங்காளி பாபுக்களும் மஹாராஷ்டிரர்களும் தத்தம் பாஷைகளை முறையே போற்றி நவின மணிகளை வைத்திழைத்த மாலைகளைப்போற்செய்து அவைகளைப்பூணுகின்றனர். மேல்நாட்டுக் கலைஞானங்கள் ஒன்றேனும் பாக்கியில்லாமல் பங்காளி பாஷையில் இன்று அமைந்துகிடக்கின்றது. மராட்டியிலுமப்படியே. திருவள்ளுவரும் கம்பரும் எத்தன்மையில் வைத்தனரோ அத்தன்மையினின்றும் நமது தமிழ் நகர்ந்ததில்லை. தமிழ் பூர்த்தி பெற்றதென்றும் அதனை இதன்மேல் விருத்திசெய்தல் கேடென்றும் அவ்வாறு ஒருவன் செய்யப்புகுவானாயின் அவன் தமிழணங்கின்மேல் கரியை வாரிப்பூசுகிறானென்றும் நினைக்கும் சிலர் உளர். அவர் ஒருசார் நிற்க, ஒரு பிள்ளை ஒரு மரத்திற்குச் சமானமென்பது எம்மது கருத்து. மரம் வளர்ந்துகொண்டே செல்லவேண்டும். பாதி வளர்ந்துவிட்டது இனிமேல் வளரவேண்டாமென்று சூரியனது வெளிச்ச

மும் பனியின் குளிர்ச்சியும் சேர்படாமல் [illegible] போல மரத்தைச் சுற்றிக் கோட்டையிட்டு மேலே மண்டபம் வேய்ந்து வைத்தல் தகுமென்றுமுண்டோ? கடைச்சங்ககாலம் தமிழிற்கு இளவேனிலும் முதுவேனிலும். அதன்பிறகு பதினேழு நூற்றாண்டுகள் கார்காலமும் பனிகாலமும்; அவை சென்றபிறகு மறுபடியும் வேனிற்காலம் வந்ததும் மரம் மறுபடியும் தளிர்த்தல் வழக்கு. அவ்வேனிற்காலம் பிறந்ததும் குயில் கூவுதல் போலப் பலர் தமிழ்மரம் வளருக என்றும். ஆயினும் தமிழகத்தார் தூங்குகின்றனர். இவர் மயிர்போல் முளைத்து வேண்டா விடின் இவ்வரையன்றி எழுதின புதிய கிளைகளும் தளிர்களும் மறைந்துபோமாய் இராது. இதற்கு, இவர் சோம்பி வளர்ந்திருக்கவில், தமிழ் வளருதலில்லை. ஒரு தோட்டத்தில் வைத்த பல மரங்களில் ஒரு மரத்தைத் தோட்டக்காரன் கவனியாதிருந்ததை யொப்ப அவரவர் அவரவர் பாஷைகளைத் திருத்திக்கொள்ள நாமே நமது பாஷையைப் பூர்த்திசெய்துகொள்ளாமலிருக்கிறோம். யூனிவர்ஸிடியார் நமது பாஷையைப் போற்றியென்ன? போற்றாமலென்ன? "சோம்பேறிகள் தேம்பித்திரிவர்."

பத்திராசிரியர்

இந்தியாவில் உபயோகித்து வரும் தறிகள்.

(163-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

---

(5) கைத்தொழில் வேலையாளர்களின் முக்கிய தொழில்கள்.

நம் நாட்டில் கைத்தறிகளில் வேலைசெய்பவர்களின் இல்லங்களில் நுழைந்து அவர்கள் செய்யும் தொழில்களைச் சற்று கவனிப்போம். தறிகளில் வேலை செய்பவர்கள் எவ்வளவோ அவ்வளவுக்குச் சமமானபேர்கள் அத்தொழில் செய்பவர்களுக்கு உதவிபுரிந்து ஜீவித்து வருகிறார்கள் என்று நம் நாட்டு ஜனசங்கைக் கணக்கு நமக்கு அறிவிக்கிறது. மேலும் அது இந்தியாவிலுள்ள ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் சராசரியில் நான்கு நபர்கள் என்று [illegible]கிறபடியால் அநேகமாகத் தினசரி நெசவு வேலை செய்கிற வீடுகளில் உள்ளவர்கள் சராசரியில் நான்குபேர் ஆவார்கள். நான்கு

பேர்களுள் ஒரு குடும்பத்தில் இரண்டு பேர்கள் வேலை செய்பவர்களும் மற்ற இரண்டு பேர்கள் அவர்களைச் சார்ந்து ஜீவிப்பவர்களுமாக ஆகிறார்கள். அவ்விரண்டு வேலைக்காரர்களில் ஒருவன் தறியில் வேலை செய்பவன். மற்றொருவன் தறியில் வேலை செய்பவனுக்கு நூல் சுற்றிக்கொடுப்பதிலும் பாவு நூல்களைப் பாகம் பாகமாகப் பிரித்து சிக்கெடுப்பதிலும் வடியின் வழியாயும் அச்சின் வழியாயும் பாவு நூற்களைக் கோர்த்து வாங்குவதிலும் இன்னும் பல சில்லரை வேலைகள் செய்வதிலும் உதவுகின்றான். பாவு நூல் தயார் செய்வதும் கஞ்சிபோடுவதும் அதற்கென்று பிரத்தியேகமாக ஏற்பட்டவர்களால் தயார் செய்யப்படுகின்றது. நெசவு வேலை செய்கிறவன் லாபத்துக்காகத்தானே வேலை செய்தாலும் செய்வான். அல்லது முதல்போட்ட வியாபாரிக்கு வேலை செய்துகொடுத்துச் சம்பளம் பெறுவான். நூல்களை வடி அச்சு இவைகளின் வழியாய்க் கோர்த்து வாங்குவதற்கு இரண்டரை நாட்களும் பாவு நூலை பாவுமரத்திற் சுற்ற ஒன்றரை நாளும் ஆகும். நாட்டுத் தறிகளின் பாவு நூல்கள் 15 கெஜம் முதல் 50 கெஜத்திற்கு மேல் அதிகப்படுவதில்லை. சராசரியில் நெய்வதற்கு எவ்வளவு காலம் ஆகிறதோ அதில் பாதிக்காலம் நூல்களைக் கோர்த்து வாங்குவதில் கழிந்துபோகிறது. மேலே உரைத்த பிரகாரம் கணக்கிட்டுப் பார்க்கில் வேலைக்காரர் இரண்டு பேர்களில் ஒருவன் தறியில் வேலை செய்கிறான். அவனும் மூன்றில் இரண்டு பங்கு காலத்தைத் தறியிலும் மற்றொரு பங்கை நூல்களைக் கோர்த்து வாங்குவதிலும் கழித்து விடுகிறான். இக்கணக்கினால் நாம் அறிவது யாதெனில் மூன்று வேலைக்காரர்களில் ஒருவன் தான் எப்பொழுதும் தறியில் வேலைசெய்துகொண்டிருப்பான். ஒரு நிமிஷத்திற்கு 25 தடவை நாடாவைச் செலுத்தக்கூடிய வேலைக்காரன் வஸ்திரத்தின் தன்மைக்குத் தக்கவாறு மூன்று கெஜம் முதல் 10 கெஜம் வரையில் நாளொன்றுக்கு நெய்யக்கூடும். சராசரி பார்க்கில் 6 கெஜம் நெய்வதாகும். இவ்வாறு நாளொன்றுக்கு நெய்யப்படவேண்டுமானால் 3 பேர்கள் வேலை செய்யவேண்டுமென்று மேலே எடுத்துக் காட்டினேன். ஆதலால் நாளொன்றுக்கு ஒருவன் நெய்யும் வஸ்திரத்தின் அளவு 2 கெஜம் அல்லது [illegible] ஆகும்.

(6) எதிர்கால நோக்கல்.

மேலேகாட்டிய கணக்கால் நாம் அதைரியம் அடையலா

காது. ஏனெனில் இவ்வித அற்ப நெசவு செய்து 27 லட்சம் வேலைக்காரர்கள் பவர் தறியோடு போட்டி போட்டு எதிர்த்து நிலைபெற்று நிற்பதால் நாட்டுத் தறியில் நெய்யப்படும் வகையெல்லாம் இல்லாமல் போகும்படி அழிப்பதற்கு பவர் தறிக்கு [illegible] அசாத்தியமான காரியம். மேலும் அவ்வேலைக்காரர்களுக்குப் புதிய சாதனங்கள் செய்துவைத்தால் அவர்களின் தொழில் உலகத்தில் தலையெடுத்து முதன்மைபெற்று நிலைத்து நிற்குமென்பதில் சந்தேகம் ஒன்றுமில்லை. சராசரியில் நாளொன்றுக்கு ஒரு வேலைக்காரன் நெய்யும் 6 அடியிலிருந்து 6 கெஜம் நெய்யும்படி செய்விப்போமாயின் நாட்டுத்தறி பவர்தறியோடு போட்டியில் நிலைத்திருப்பதுமன்றி இங்கிலாந்தில் வஸ்திரம் நெய்வதில் பேர்பெற்ற நகரமாகிய மான்செஸ்டர் நின்று ஏற்றுமதியாகி இந்தியாவில் இறக்குமதியாகும் வஸ்திரத்தின் அளவைவிட மிகுதியாக நெய்யவும் கூடும். அப்படி அடைவதற்கு நாம் நெய்யும் வேகத்தை அதிகப்படுத்தவேண்டும். அதாவது ஒரு நிமிஷத்திற்கு 80 அல்லது 100 தடவை நாடாவானது தறியில் ஓடும்படி செய்யவேண்டும். அவ்விதம் நாடா ஓடக்கூடிய தறிகளைக் குறைந்த விலைக்கு சம்பாதித்து வேலைக்காரர்கள் உபயோகிக்கும்படி செய்துவிட்டால் காரியம் கைகூடி வருமென்பது திண்ணம்.

(7) ஆங்கிலேயர்களின் பறக்கும் நாடா.

கி. பி. 1738-ம் வருஷம் வரையிலும் ஆங்கிலேயர்களின் கைத்தறிகள் தற்காலத்தில் இந்தியாவின் கைத்தறிகள் என்னமாதிரியாகவிருக்கின்றனவோ அம்மாதிரியாகவிருந்தன. அவைகளுக்கும் மூன்றுவித அசைவுகள் உண்டு. (1) இருகால்களும் மிதியை மாறி மாறி மிதிப்பதால் வடிகளில் ஒன்று அல்லது ஒரு அடுக்கு இறங்கும். மற்றொன்று அல்லது மற்றொரு அடுக்கு ஏறும். இப்படி மிதிப்பதால் பாவுநூல் இரு கூறாகப்பிரிந்து இடைவெளியுடையதாகும். (2) குறுக்கு நூல் போடுவதற்கு ஒரு ஓரத்தினின்று வேலைசெய்கிறவன் அவ்விடைவெளியின் வழியாக நாடாவை ஒருகையால் எறிவான். (3) நாடாவினால் ஒருபக்கத்தினின்று பாவுநூல் வழியாக மற்றொரு பக்கத்துக்குக் கொண்டுவரப்பட்ட நூலை நெருக்கும் பொருட்டு அவ்வேலைக்காரன் நெசவு அச்சை அதே கையால் அடிப்பான். அவ்வளவுடன் மற்றொரு கை மறு பக்கத்தில் வந்த நாடாவைக் கீழேவிழாமல் பிடித்துக்கொள்ளும். இதேமாதிரி மற்றொரு கால் மிதிக்கும்போது

டுக்கு நாடாவில் உண்டான இடைவழியாக இந்நாடாவை அந்தச்சை எறியமறுபக்கத்தில் வந்தவுடன் மற்றொரு கை அதைப்பிடித்துக்கொள்ளும். நாடாவை எறிந்தவுடனே அச்சை அடிக்கும். இம்மாதிரியாக கைகள் நாடாவை எறிவதிலும் உடனே அச்சை அடிப்பதிலும் உபயோகிக்கவேண்டிய படியால் காலதாமசம் ஏற்படுகின்றது. சராசரியில் ஒரு நிமிஷத்திற்கு நாடாவை 25 தடவைக்குமேல் செலுத்தமுடியவில்லை. இப்பொழுது இந்தியாவிலும் அதேமாதிரிதான் இருக்கிறது. கி. பி. 1738 ம் வருஷத்தில் ஜான் கே என்பவர் பறக்கு நாடாத் தறியை நிருமித்தார். அத்தறியில் நிமிஷத்திற்கு 60 தடவை நாடா ஓடுவதால் சாதாரணமான நாட்டுத்தறியில் நடக்கும் வேலையைவிட இரட்டிப்புக்குமேல் நடந்தேறியது. இங்கிலாந்தில் இதினாலுண்டான விபத்து அவ்விடத்தில் கைத்தறி இல்லாமலேயே அழிந்துபோய்விட்டது. அப்புதிய தறியில் வேலைக்காரர்கள் வேகமாக நெய்ய ஆரம்பித்ததால் நூல் அதிகம் வேண்டியிருந்தது. தறிக்குவேண்டிய நூல்களைத் தரும்பொருட்டு நூற்குங்கூடிய யந்திரங்களைக் கண்டு பிடித்தார்கள். புதிய யந்திரங்களால் நூற்கப்பட்ட நூல் மிகுதிப்பட்டவை பறக்குநாடாத் தறிகளில் நெய்யப்பட்டது போக ஜாஸ்தியான நூல்மிகவும் மிகுந்துபோய்விட்டன. நூல் மிகுந்து போகாமலிருப்பதற்கு வேறு நூதன பவர்தறிகளை நிருமித்தார்கள். அவைகளில் ஒரு நிமிஷத்திற்கு நாடா நூற்றுக்கணக்காய் ஓடியும் பாவு நூல் தயார் செய்வதிலும் கஞ்சி போடுவதிலும் காலதாமசம் ஆகிறபடியால் அதிகம் நெய்யப்படாமையை அறிந்தார்கள். பவர்தறியின் முழுப் பிரயோஜனத்தையும் அடையக்கருதி அவர்கள் பாவு தயார்செய்வதற்கும் கஞ்சிபோட்டு பாவுமரத்தில் இலகுவாகப் பாவைச் சுற்றுவதற்கும் யந்திரம் ஒன்றை அமைத்தார்கள். அவ்யந்திரமானது ஒன்று அமைந்த பிறகுதான் பவர்தறிகள் மிக வேகமாய் நெய்யத் தலைப்பட்டன. கைத்தறி ஒன்றுகூட இல்லாமல் அழிந்துபோவதற்கு அதுவே காரணம். ஆயினும் இங்கிலாந்தில் நூதன தறிகள் மிகவும் ஏற்பட்டமையால் அந்நாட்டிற்கு அதிக லாபத்தையே தந்தது.

(8) இந்தியாவிலுள்ள பறக்கும் நாடாத்தறிகள்.

இந்தியாவிலுள்ள பறக்கும் நாடாத்தறிகளின் நிலைமை மிக வேறுபாடு உள்ளவைகளாக இருக்கின்றன. இந்தியாவில் கைத்

[illegible]

(இன்னும் வரும்)

K. இராமஸ்வாமி ஐயங்கார்.

கிண்டர் கார்ட்டன்
அல்லது,
குழந்தைப்பயிற்சி.

கிண்டர் கார்ட்டன் என்பது ஜெர்மானிய பாஷையில் குழந்தைகளை வளர்க்கவேண்டிய முறைமைப்படி வளர்ப்பதைக் குறிக்கும். இப்பயிற்சியில் பிரவர்த்திக்கும் போதகாசிரியர்கள் [illegible] குழந்தைகளின் மனோதத்துவ தேர்ச்சித்துவ நிலைகளை நன்கறிந்து, அவர்களை ஒன்றிற்கொன்று விரோதமின்றி சமமாய் வளரும்படி செய்கிறார்கள். [illegible] காலத்தில் தம் [illegible] தாயின் எண்ணங்களை [illegible] முன்னமே மனிதர்களாகக் [illegible] செய்யக்கடமைப்பட்டவர்களாகிறார்கள். [illegible] தமது வாழ்நாளையெல்லாம் குழந்தைகள் [illegible] செலவழித்த பால போதகர்களில் சிறந்தவராய [illegible] (Froebel) என்பார் ஒருவர் [illegible] சென்ற [illegible] ஜெர்மனி தேசத்தில் [illegible] அவர் குழந்தைகளின் சுபாவ உணர்ச்சிகளை அறிந்து [illegible] விளையாட்டுப் [illegible] அவர்களின் அறிவு விசாலத்தையும் சரீர வளர்ச்சியையும் [illegible]. [illegible] அவர் ஏற்படுத்திய விளையாட்டுப்பொருள்களைக் கோடைகள் என்று கூறி அவைகள் ஒவ்வொன்றையும் உபயோகிக்கையில் குழந்தைகள் தமது ஐம்புலன்களின் வழியாய் விஷயங்களைத் தாமே அறிந்துகொள்ளும்படியாய்ப் போதித்தார்.

மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி என்னும் ஐந்து அவயவங்களும் அறிவை விருத்திசெய்யக்கூடிய ஐந்து வாசற்படிகளெனச் சொல்லப்படும். இவற்றையே பரிசம், ரசம், ரூபம், கந்தம், சத்தம் என்னும் உணர்ச்சிகளை அறியக்கூடிய ஐம்புலன்களெனச் சொல்லுகிறோம். ஒரு குழந்தையிடத்தில் ஏதாவது ஒரு நூதனப்பொருளைக் கொடுத்தால் அக்குழந்தையானது அதைத் தன் கையால் தடவியும், வாயில் போட்டு உருசிப்பார்த்தும், ஊதியும், கண்ணால் உற்றுப்பார்த்தும், மூக்கால் முகர்ந்தும், சப்தி

க்கக்கூடியதனால் தட்டிப்பார்த்து காதால் கேட்டும் இவ்விதம் அப்பொருளுக்குரிய சகல குணங்களையும், தனது ஐம்புலன்களால் அறிந்துகொள்ளுகிறது. இவ்விதப் பரீட்சைகளில் ஒரு [illegible] உடையக்கூடியதாயிருந்தால் உடைத்தும், பிரிக்கக்கூடியதாயிருந்தால் பிரித்தும் உள்ளிருக்கும் விஷயங்களைத் தெரிந்துகொள்ள முயலுகிறது. குழந்தைகளின் இச்சுபாவத்தைக் கெடுக்காமல் அவர்களின் அறிவை எந்தெந்த விஷயங்களில் விருத்திசெய்ய விரும்புகிறோமோ அவைகளுக்குத் தக்க பொருள்களைக் கொடுத்து அதன்மூலமாய் அறிவைப் புகட்டித் திருத்திசெய்யவேண்டியது பாலபோதகர் ஒவ்வொருவரின் கடமையாகும். [illegible] ஆடைகளில் [illegible] ஆகிய [illegible] சிறந்தவை. இவைகளே மூலமாய்க் குழந்தைகளின் [illegible] உணர்ச்சிகளாகிய [illegible] கூறப்பட்டவைகளைத் திருத்திசெய்து அறிவைப் புகட்டுவதே கிண்டர் கார்ட்டனின் முக்கிய கொள்கையாம்.

குழந்தைகளின் சுபாவ உணர்ச்சிகளில் சில வருமாறு:—

1. சுறுசுறுப்பாயிருப்பதில் பிரீதி.
2. நூதன விஷயங்களை அறிவதில் ஆசை.
3. அறிவை விருத்திசெய்வதில் இச்சை.
4. அனுகரணசக்தி. அதாவது ஒருவர் செய்வதைப்பார்த்து தானும் அவ்வாறு செய்வது.
5. பாவனாசக்தி. அதாவது ஒரு சிறு விஷயத்தைப்பற்றிச் சொன்னால் மனதால் பாவித்துக்கொள்ளும் திறமை; சிறுகதை முதலியன.
6. உபயோகமுள்ள காரியங்கள் செய்வதில் ஆசை.
7. இரசஞானம்:—அதாவது அழகுள்ள பொருள்களிலும், வர்ணங்களிலும், பாட்டுகளிலும் உண்டாகும் ஆனந்தம்.
8. அனுதாபம்:—பிறருடைய சுகதுக்கங்களை அறிந்து அதற்குத் தக்கவாறு நடத்தல்.

மானிடஜென்மம் பெற்ற ஆண், பெண், அனைவர்களும் நல்லொழுக்கமும் யோக்கியதையும் அவசியமென்பது யாவரும் அறிந்ததே. இவற்றை அடைவதற்கு அவசியமானது கல்வி. இக்கல்வியை நன்றாய்க் கற்றவர்கள் ஞானக்கண் பெற்றவரெனக் கூறப்படுவர். இது நோக்கியே ஔவையார் "எண்ணுமெழுத்தும்

கண்ணொளு சதும்" என்றும் திருவள்ளுவனார் "எண்ணென்ப ஏனை எழுத்தென்ப இவ்விரண்டும் கண்ணென்ப வாழுமுயிர்க்கு" என்றும் கூறியிருக்கின்றனர். இவ்விதக்கல்வியைப் பெற்ற மாந்தர் முகக்கண் இரண்டின் அகக்கண்ணாகிய மூன்றாவது கண் பெற்று முக்கண்ணனாகிய பரமசிவனுக்கு ஒப்பான கடவுள் தன்மையுடையவரென்னச் சொல்வதும் சால்பே. மேலும் இக்கல்வியானது இகபர சாதகமாகிய "அறம் பொருளின்பமும் வீடும் பயக்கும்" என்ன நீதிநெறிவிளக்கத்தில் கூறுவதும் அனைவர்க்கும் தெரிந்ததே. இத்தகைய தெய்வீக மகிமைபெற்ற கல்வியின் உறுப்புகளாகிய எண்ணையும், எழுத்தையும், பிரதம சிட்சையாகப் போதிக்க ஆரம்பிக்கையில் [illegible] கிண்டர் [illegible] கண்டபடி [illegible] தக்கது.

இவ்விதக் கருத்துக்களைக் கொண்டே மேற்சொன்ன பிரோபெல் என்பவர் பிரதமசிட்சையாகப் போதிக்கவேண்டிய எண் அல்லது கணிதநூல், எழுத்து அதாவது வாசித்தல், எழுதுதல் ஆகிய பயிற்சிகளைக் [illegible] அனைத்தையும் விளையாட்டாகச் [illegible] மேலும் தொன்றுமல் [illegible] பாலபோதனை முறைக்குக் கிண்டர் கார்ட்டன் முறை யென்று பெயர். இம்முறையால் பாடசாலைகளில் படிக்கும் பாலர்களுக்கு வித்தியா விசாரணை சட்டப்படி ஏற்பட்டிருக்கும் கட்டாயமான பாடங்களையும் இஷ்டமான பாடங்கள் அனைத்தையும் போதிக்கலாம். இப்படிக்கு நிற்க நமது நாட்டு உபாத்தியாயர்களில் அநேகர் கிண்டர் கார்ட்டன் என்பது ஒரு தனிப்பாடமென்றும் அது மிகவும் கடினமானதென்றும் போதிப்பது கஷ்டமென்றும் வீணே நினைத்துப் பயப்படுகிறார்கள். கிண்டர்கார்ட்டன் என்னும் பதத்தின் பொருளைச் சற்று யோசித்துப்பார்ப்பவர்களுக்கு இது தனிப்பாடமல்லவென்றும் அம்முறைகளை விவரித்திருக்கும் அநேக ஆங்கிலேய புத்தகங்களைப்பார்த்தால், அவை மற்ற போதனாமுறைகளிலும் மிகச் சிறந்தவை யென்றும், எளிதானவையென்றும் உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல் விசதமாகும்.

நிற்க கிண்டர் கார்ட்டன் முறை மேனாட்டார்க்கே (ஐரோப்பா கண்டத்தவர்) உரித்தானதும் தேவையானதுமென்றும் நமது நாட்டிற்கு அனாவசியமென்றும் கொள்கையுள்ளார் நம்மில் சிலர்

உளர். இதற்குக் காரணம் கிண்டர் கார்ட்டன் என்பதைத் தனிப்பாடமாகவே கருதுவதேயாம். அப்படிக்கின்றி பிரதமசிட்சையாகிய பாலபோதனை முறையைக் குறிப்பது கிண்டர் கார்ட்டன் எனத் தெரிந்தபின்பு, அதன் அவசியத்தை நமது நாட்டார் அனைவரும் ஒப்புக்கொள்வார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆனால் ஆங்கிலநாட்டுப் பிள்ளைகள் மூன்றாவது வயது முடிந்தவுடனே பாடசாலைக்கு அனுப்பப்படுகிறார்கள். நமது நாட்டிலோ ஐந்தாவது வயது பிறந்த பிறகுதான் அட்சராப்பியாசத்திலிருந்து ஆரம்பிக்கிறார்கள். இவ்வித வயது வித்தியாசத்தால் ஒருவயதிற்கு ஏற்பட்ட முறை மற்றொரு வயதிற்கு ஒவ்வாதெனச் சிலர் [illegible]. இது சிறிதளவு நியாயமுடைத்தாகத் தோன்றினாலும் நமது நாட்டில் தற்காலத்தில் பாலபோதனைக்குத் தகுந்த முறை ஒன்றாவது ஒழுங்காக இல்லாமையாலும், மேனாட்டு முறை மிகத் தேர்ந்தவர்களால் சரியான வழியில் [illegible] முறையாய் ஏற்படுத்தப்பட்டிருப்பதாலும், அவற்றை நமது ஐந்துவயது சிறுவர்களும் சிறுமிகளும் மூன்று வயதுள்ளவர்கள் கற்றுக்கொள்ளும் [illegible] அதிசீக்கிரத்தில் பயிலக்கூடுமாதலாலும், நாமதனையே கைக்கொள்ளுதல் தக்கது.

அப்படிக்காயின் நமது நாட்டுப்பிள்ளைகளையும் மேனாட்டாரைப்போல் மூன்றுவயதானவுடன் ஏன் பாடசாலைகளில் வைக்கக்கூடாதெனின் அதற்கு அநேக இடையூறுகள் இருக்கின்றன. மூன்றுவயதுக் குழந்தைகளைப் பிரியமாய்ப் பாதுகாத்து அன்புடன் வளர்க்கத்தகுந்தவர்கள் ஸ்திரீகளேயொழிய ஆடவர் அல்லரென்பது அனைவரும் ஒத்துக்கொள்ளத் தகுந்தது. அவ்வித பாலபோதகா விருத்தியில் அமரவேண்டிய ஸ்திரீகள் அளவு கடந்த படிப்புள்ளவர்களா யிருக்கவேண்டியது அவசியம். பெண்கல்வி என்பதே இந்நாட்டில் இன்னும் பரவவில்லை என்பதும், ஆங்காங்கு ஏற்பட்டிருக்கும் பெண் பாடசாலைகளில் படிக்கும் சிறுமிகள் அரை குறைப் படிப்பைக்கற்று இவ்வரிய பாலபோதனாசிரிய ஸ்தானத்தை வகிக்க அனர்கர்களா யிருக்கிறார்களென்பதும் அத்தி பூத்தாற்போல இவள்தான் சரஸ்வதியோ என விளங்கும் சில மாதர் சிரோமணிகள் இவ்வித போதனாஉத்தியோகத்தில் அமர்தல் இந்த ஸ்திரீகளுடைய தன்மைக்கு ஒத்ததல்லவென்று இத்தொழிலைப் பிரவர்த்திக்க அச்சப்படுகிறார்களென்

பிள்ளைகளைப் படிக்கக்கூடிய மேனாட்டு கிண்டர் கார்ட்டன் பாடசாலை [illegible] முதலியவை அமைக்கப்பெற்ற பாடசாலைகளும் [illegible]மான்களும் உபகரணங்களும் நம்தேசத்தில் இல்லை. மேலும் அட்சராப்பியாசத்திற்கு ஐந்தாம் வயது தகுந்ததென்று ஆன்றோர்களால் [illegible] தொன்றுதொட்டு வழங்கிவரும் ஒரு வழக்கத்தை மாற்றுவதும் [illegible] இளம்பிராயத்திலேயே பிள்ளைகளைப் பாடசாலைகளில் விடுவதில் அவர்கள் அப்பாடசாலையில் [illegible] பிள்ளைகளுக்கு [illegible], பேச்சையாயத்திரிந்து [illegible] சரீர வளர்ச்சி குறைந்து [illegible] இத் [illegible] சத்திற்கு [illegible] தகுந்த [illegible] [illegible] அனுஷ்டானத்திற்கு [illegible] [illegible] ஆகே [illegible] பிள்ளைகள் [illegible] நன்மையாதலின் [illegible] முறைகளை அனுசரிப்பது [illegible] [illegible] முதல்[illegible] புத்தி மான்கள் கொ[illegible]

இது நிற்க, [illegible] வித்தைகளுக்கும் நாயகமான நமது நாட்டில் [illegible] இவ்வித கிண்டர்கார்ட்டன் முறையே [illegible] அப்படிக்கில்லாவிடின் ஆதிகாலத்தில் மிகத் தேர்ந்த [illegible] தர்களும், கவிகளும் [illegible] பான தார்க்கிக சாஸ்திரிகளும் இக்காட்டில் எப்படி உண்டானார்களென்றும் கேட்டால், கிண்டர்கார்ட்டன் என்னும் பெயர் மாத்திரம் இல்லையே யொழிய மிகத் தேர்ந்தபாலியோதனா முறைகள் அனுஷ்டிக்கப்பட்டு வந்திருக்கவேண்டுமென்பதற்குச் சிறிதளவும் சந்தேகமில்லை. ஆனால் அவைகளை நமது முன்னோர்கள் ஒரு காவியமாகவோ, கிரந்தமாகவோ திரட்டிச் சேர்த்துவைக்காமையாலும், மத்திய காலங்களில் நேர்ந்த மகம்மதியர் முதலிய அன்னிய இராஜ்யாதிகார குழப்பங்களாலும் அவையெல்லாம்சிர் கெட்டுச்

சிதைவுண்டு நாளடைவில் நம்மால் இப்பொழுது [illegible] முடியாமலிருக்கின்றன. ஆயினும் நமது கிராமங்களிலுள்ள திண்ணைப் பள்ளிக்கூடங்களில் [illegible] [illegible] பெரும்பாலும் சில ஆதிகுறிகளை [illegible] இவ்வித கிண்டர்கார்ட்டன் முறை [illegible] பழமையானதென்று நிச்சயிக்கவேண்டுமென்றும் [illegible] [illegible] மேற்கண்ட திண்ணைப் பள்ளிக்கூடப் பிள்ளைகள் [illegible] ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தில் [illegible] [illegible] காரியோ, கால் வாயோ, [illegible] [illegible] அதற்குப் [illegible] [illegible] பாடிக்கொண்டு போ[illegible] [illegible] என்று பாட்டென் [illegible] கிண்டர்கார்ட்டன் அன்றி [illegible] [illegible] [illegible] முறைமை [illegible] [illegible], கிளி, நாய் [illegible] [illegible] வாய்மொழி [illegible] [illegible] பின்னுவதும், மகா[illegible] [illegible] [illegible] என்று [illegible] [illegible] பிள்ளை யார் பிடிப்பது [illegible] [illegible] எல்லாம் விடு [illegible] [illegible] வதும், வாழை [illegible] [illegible] கல்யாணங்கள், சமாராதனை [illegible] [illegible] பாத்திரங்களுக்காகத் [illegible] [illegible] [illegible] ஆவிலே கள் முதலியவற்றை [illegible] [illegible] இவையொன்ற இன்னும் அநேக [illegible] கார்ட்டன் அன்றி வேறென்ன? [illegible] [illegible] மனிதர்களின் தேவைகளும் அவசியங்களும் விஸ்தரிக்கப்படுகின்றனவாதலால் அவற்றிற்குத்தக்க [illegible] மாறுதல்களையும் அறிந்தோர் அமைத்துக்கொள்ளவேண்டியது கடமையல்லவா? நமது நகரங்களிலும் பட்டணங்களிலும் தற்காலத்தில் நிலைமை மிகுந்த அநேக சுதேசாபிமானிகள் சுதேசியத்தைப்பற்றி வெகுவாக உபந்நியாசமேடைகளில் நின்று பிரசங்கிக்கிறார்களேயொழிய எல்லாவிதக் கைத்தொழில்களுக்கும் ஆதாரப்பழக்கமும் அவசியமுமான கிண்டர்கார்ட்டன் முறையை நமது பாலபோ

நனுக்கலைகளில் ஆங்காங்கு ஸ்தாபித்து விதைத்துவிட்டால் அதே [illegible]யகைத்தொழில் மரங்கள் சீக்கிரத்தில் தழைத்தோங்கி வளரு மென்பதை இன்னும் கருதினரில்லை போலும்.

(இன்னும் வரும்)

[illegible] கோபால ஐயங்கார்.

தொல்காப்பியப் பாயிரவிருத்திப் பரிசோதனை.

மறுப்பு நிராகரணம்.

(148-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி).

ஞானாசிரியன்று சொல்லுமென்பதில் [illegible] தன்னென்னு மடைகாதற்றொழி முதலிய வினைத்தொகை விலக்கி [illegible] துள்ளனிசையைச் சுட்டிக் காட்டியதென்றனர். சொல்லுமென்னும் வினை யொன்றே காலத்தினின்று [illegible] புணர்த்தினமையாற் றன்னென்னு மொழியுணர்த்திலது. [illegible] மொழிப்புணர்ப்பைப் புணர்ச்சிவிதியின் வாளாக் கூறினரென [illegible] குறிப்பிடுவதின் அவசியமில்லைமை நாடிற்றாதலால், தன்னென்னு மொழியைத் தனென்னும் பொருள்பட்டுக் கூறைமுதலியன வைக்கும் ஊசியைப் பொருத்த [illegible] நன்பொருளை யுணர்த்தினமையாமனர் கூறியவுவமம் பொருளியாயிற்று.

திருவிளையாடற் புராணம் இடைக்காடன் பிணக்குத்தீர்த்த படலத்தில், பரிவாரின் மொழியெடுத்து வருணித்தோர்க்குப் பயன்றராத கடுஞ்சொல்லினைக் கூறியிருப்பதை முடிவுளக்காதற்கு வமித்திருப்பதாகவும் திருநகரப்படலம் 24-வது செய்யுளெனப் போடப்படவேண்டியது 72-வது செய்யுளெனப் போட்டிருப்பதை யச்சுத்தவறெனவும் நினைக்கமுடியாத நண்பர் கோல்போன்ற சோல்லை வெறுத்தபட்டது அச்சுத்தவறால் பாறிவிழுந்திருப்பதை யறியவெனக்குப் புத்தியில்லையெனக் குறிப்பாகவுங் கூறினர். இதற்கு மிழுக்கு நோக்க வறியாரென்றும், கற்றார்க்குக் கண்போன்ற திருவிளையாடலைத் திருக்கண் சாத்தியுந் திருச்செவியுற்றுந் தெரிந்திலரென்பதுந் தானேபோதரும். நின்னூலையும் பார்த்துரைதாரார் பழையவரிய பெரிய [illegible]லாகிய தொல்காப்பியத்திற்கு வடமொழிக்கடலையுந் தென்மொழிக் கடலையு நிலைகண்டுணர்ந்த ஆன்றோர் [illegible]கிய வுரையைக் கண்டிக்கப் புகுந்தது "விண்ணிலாதவன் விளக்கு நிலைக்கலையுமன், கண்ணிலாதவன் கேட்டுக் [illegible]காண்டலுங் கடுக்கும்."

பொய்யடிமையில்லாத புலவராலும், [illegible] மகாவித்வான்களாலும் இயற்றப்பட்ட பத்துப்பாட்டு, [illegible]நானூறு, சிந்தாமணி முதலிய நூல்களில் படலைவும் [illegible] கூறிய பதங்கட்கு [illegible]ச்சினார்க்கினியர் [illegible] உரையாசிரியர்களாற் கருக்குமட்ட [illegible] வரைவு [illegible] உரையை, மஹாவித்வான் மகாமகோபாத்தியாயர் ஸ்ரீமத் சாமிநாதையரவர்கள் அச்சிட்டும், அவ்வச் [illegible]த்துறிப்புரை [illegible] யெழுதியும் [illegible] [illegible]க்கறியாமை காட்டிமறுத்த நண்பர், தியாகராஜ [illegible] [illegible]ன்னூசி கலப்படையினு [illegible]ப்பெறக்குறிப்புரை யெழுதியிருப்பதை யெடுத்துக்காட்டுமவர்களுக்கு [illegible] மகாமகோபாத்தியாயபட்டத்தை நிலை காட்டினர்.

இவை நிற்க, நான் பரிசோதனையிற் கூறிய விடயங்களுள் முக்கியமானவையிரண்டு. அவையாவன; தந்நம் மங்கலமொழியின்று, தொழுவுந்துணூசியும் வெவ்வேறு பொருளைபுணர்த்தி நின்றனவென்பதே. அவற்றுள் தந்தம் இயல்பாய் மங்கலமன்று. மங்கல மொழியாகிய நன்றொடு புணர்ந்து தானு மங்கலமாயிற்றென்றனர். வேதியனொடு நீசன் புணரின், வேதியனீசனாவதன்றி, நீசன் வேதியனாவதில்லை. இது நோதட நூற்றுணிவு. விருத்தியிற்றொழுவுந்தூசியு மொருபொருளெனவுரைத்தவர் ஒரு குற்றத்தை மறைக்கப் பொய்சொல்லி யிரண்டு குற்றத்திற்குட்படுபவர் போல வச்சுத்தவறெனவுங்கூறி யிருபொருளெனவும் ஒப்பினர். சோதனைமறுப்பிற்று நுண்மைப்புலவரெனவும் எனக்குப்போலிப்புலமையை யேற்றியும் வரைந்திருக்கின்றனர். நுண்ணறிவுள்ள கல்விமான்களிவற்றைச் சோதனை செய்து சரியான தீர்மானமளிக்க வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன்.

கோவிந்தசாமிச்சோழகர்.

பாயிரவிருத்திப் பரிசோதனை.

(21-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

சிறப்புப்பாயிரந் தூக்குருவமமாக, 'மாடக்குச்சித்திரமு மாநகர்க்குக் கோபுரமு—மாடமைத்தோளணல்லார்க் கணியும் போல்' என நன்னூலார் கூறிய செய்யுளுக்குச் சித்திரமோவியமெனவும், கோபுர மாடமெனவும், அணி பொன் முதலியதாதுக்களாற் பொற்கொல்லர் செய்தபணியெனவுமாறுபொருளமைந்து சித்திரமில்வழி மாடமும், கோபுரமில்வழி நகரும், அணியில்வழி நல்லாருஞ் சிறப்பதுபோலப் பாயிரமில்வழி [illegible] நூலின்மையாற் கூறிய செய்யுள் பொருத்தமென [illegible] இருந்தது, காஞ்சேரன் ஒருபடித்தாக வாகாயத்தை [illegible], குலமகட் கன்னியினு மின்றியமையாதிருந்தளை [illegible] கணவன் கட்டித்தவழி நிற்றலாற்கற்புடையவளும் பாயிரத்திற்குவமையெனவும் கூறினர். இரவிலருக்களின் [illegible], [illegible] மகளிரும், ஊடலிற் கணவன் கட்டித்தவழி நடவாத கற்புடையவளும் இருப்பதுபோலப் பாயிரமில்வழி நூலெனப்பட்டு முன்னோர் கருத்தொடு [illegible] எப்பொருளும் பொருத்தமன்று.

நன்னூல் மூலஞ்செய்தவர் பவணந்திமுனிவர். அதற்குரை செய்தவர் பிற்றோன்றிய பலருள்ளுஞ் சடீபகாலத்திற் புதுக்கியவர் புலவர்பெருமான் [illegible]. அதற்கு [illegible], அவரும் இச்செய்யுள் பாயிரத்துக்குப் பொருத்தமின்மையையறியாது கூறினரென வெளியிட்டுக் கூறுநன்னூலார் முதலாயினரெனக்குறிப்பாகக்கூறினர். அச்செய்யுட்கருத்துரையாசிரியர் கருத்துமறிந்திலர். அக்கருத்தையறிந்து கூற நான் பரிதவனுயினும் அவர் கடிருவடியைத்தியானஞ் செய்து, 'கொருண்ட மேலவர் சிறியவர்ச் சேரினுமவர்தம் பெருமைதன்மையை மாற்றுவ'ரெனவும், 'இமையப்பொருப்பகஞ் சேர்ந்த பொல்லாக்கருங்காக்கையும் பொன்னிறமாயிருக்கும்' எனவும் பெரியோர் கூறிய வாக்கியப்படி தியானவிசேடத்தாலுண்டான வறிவினாற்றெரிவிப்பல். சித்திரம்-அழகு. கோபுரம்-நகருட் செல்லும்வழி, அணி-பெண்கட் கணிகலமாகிய நாண்முதலிய குணங்கள். அழகின்றி மாடமும், வழியின்றி நகரும், நாணமுதலிய பண்பின்றி மகளிருமின்மைபோலப் பாயிரமின்றி நூலின்மையை யுணர்த்தின. சித்திர மழகென்ப

தூஉம், கோபுரம் நகருட் செல்லும் வழியென்பதும் வெளிப்படை. அணி அணிகலமென்பது, 'பெண்மையெனப்படுவதொன்றோ டவர் தமக்குப் பூண்' எனவும்; 'நறைமலர்க்குழலார் நமக்கு நாணமே நலன் மிகு பூண்' எனவும்; 'உயிரினுத்துறந்தநாமொன் பூணை மானமே' எனவும்; 'அஃதியன்றோ சான்றோர்க்கு [illegible]மை' எனவும்; 'பணிவுடைய னின்சொல்ல னாதலணி' எனவும் ஆன்றோர் கூறியிருக்கின்றமையால் நன்னூலார் கூறிய வெண்பாப் பொருத்தமுடையதேயன்றி யிவர் கூறியதே பொய்யாயிற்று.

ஈசோவான் றன்மை யென்பதாசிரியன் றன்மை. சதுர்த்தசிசைடைப்பெறவேண்டியதாற் போர்வேண்டும், [illegible] மிரக்கமுதலிய குணமுடையோருக்குரியதாயிருத்தல் வேண்டுமெனவுங் கூறினர். இரக்கமும் பொறுமையும் [illegible] காரியம். அதையேது வின்றி மாற்றியிருப்பது தவறு.

பிணி, கல்லாமை, சினம், பிணக்கு, முதலிய குற்றங்களிலென்றிருப்பினவன் மாணாக்கனுக்காகாரென விலக்கியிருக்க, விப்பைமயி [illegible] அழிக்கக்கூடிய வாக்கைக்கும் அப்புறத்து நோய் போலாத எழுமையுந் தொடர்ந்து நன்மை பயப்பனவாகிய மானம் குலம், கல்வி, முதலிய நன்மைகளை யழிக்குந் தீப்பிணியாகிய பசியையும், நாகரப்பிணைகூடவில்லாத நல்லறத்தையும், இழிதொழிலாகிய விரதத்தையுமுடைய முக்குற்றத்தனை மாணாக்கனுக்கும்; மாணாக்கனாகாதார் பசித்திருப்பினு மளிப்பதும் பிணியுங்குறையினும் நோய் செய்வதும், உண்ணாவுண்ண வெறுப்புண்டாக்குவதும், உண்டபிறகு பிறருக்குப் பயனற்றதும், குறைவதும், உண்டபடியிருந்து கெடுவதுமாகிய வுணவைக், குற்றமற்றவர்க்களிக்கப்படுவதும்; பிணியுங்குறையினுந் தக்கவப்பன் றருவதும், கற்கக்கற்கத் தக்க அருப்புங்கொடுப்பதும், பெருகுவதும் பிறருக்குப்பயன்படுவதும், எழுமையுந்தொடர்ந்து நன்மை பயப்பதுமாகிய கல்விக்குத்தனுக வுவமித்திருக்கின்றனர். இவ்வுவமத்தையும் பொருளையும் எவ்வாறு சோதனை செய்து சம்பாவிதமசம்பாவிதமெனக்கண்டு கூறினர்? இவற்றிற்குப் பிரமாணம் வெளிப்படை.

மடற்பனையென்பதற்கு நன்னூலார் கூறிய பொருள் தம்மேன்றும், மடலென்னு மடை காயினும் பொலம்பனையை விலக்கி யச் சிறப்பற்ற வாண்பனையை யுணர்த்திற்றென்னும், மடலென்பது பாளைக்கியற்பெயரென்றும், மட்டைக்குப்பெயரன்றென்றும்

ஆகுபெயராகக் கொள்ளினது வும், மேல்விடத்துக் கியையாமையா
னும், 'இனைச்சுட்டியில்லா' வென்னுஞ் சூத்திர விதியான் மடல்
பெண்பனையை விசேடித்து வாராதென்றுங் கூறினர். மடலூர்த
லென்னுந் துறை காமுகர் பனைமடலான் மாப்பண்ணி யதன்கதினூ
றஞ்சிய வருத்தமும் வீதியிற்செல்வதெனக் கூறுதலானும், அம்
மடல்பனையாயின் அஃது நாண்பொருளாகி யொராடவனைச் சும
ந்து வீதியிற் சேறல் கூடாமையானும், பனை தானை யழியுந்தன்
மையுடைமையானும், மட்டை யொருவராலழிக்கப்படின் அழியுந்
தன்மையுடைமையானும், புறநானூறு 29-வது செய்யுளுரையில்
மடல்தருக்கெனக் கூறுதலானும், புறப்பொருள் வெண்பாமாலை
பெருந்திணைப்படலம் 2-வது செய்யுளுரையில் வளைந்த பனைம
டலாகிய குதிரையெனவும், சிந்தாமணி பதுமையாரிலம்பகம் 149-
வது செய்யுளின்கீழிருக்கும் நாரையாருடைய மடலெனவும், கொ
வையார்மடற்றிறம் 77-வது செய்யுளிற் புட்கள் வசிக்கும் பனைம
டலையழித்து மடற்பண்ணுவதெனவும் கூறுதலானும், தொல்கா
ப்பியம் பொருளதிகாரம் மரபியல் 642-வது சூத்திரத்தில் மடலெ
னவும் பனையெனவும் வெவ்வேறுகப்பிரித்துக் கூறுதலானும், மா
வெனமடலூர்வனவுதாரணங் காட்டியிருத்தலானும், பெ
ரும்பாணாற்றுப்படையில் 'ஆற்றல் புணரும் வெளிறுடைக் கொ
ழுமடல் வேற்றலை யன்னவைந்தி' யென்று தொடருக்கு மடலி
னடி தன்னிடத்தே திரள்மேலறப் புண்டாக்குமெனவும், ஈந்திலை
யான் வேய்ந்ததுடியெனவும் பொருட் கூறியிருப்பதானும், இலை
மட்டையிடத்தன்றிப் பனையிடத்தின்மையானும், 'மடலணி பெ
ண்ணையின் றமனியவுருள் குரும்பை' யெனவும், கொழுமடற் பெண்
ணையின்றகுரும்பையெனவும், சிந்தாமணி சுரமஞ்சரியாரிலம்பகம்
59-வது செய்யுளிலும், இலக்கணையாரிலம்பகம் 149-வது செய்யு
ளிலும் கூறிய மடல்கள் பனையை விலக்கி மட்டையையுணர்த்திப்
பெண்பனையை விசேடித்துநிற்றலானும், நன்னூலாருரை யுண்மை
யுரையே யன்றிப் பிறருரை போலியுரையாயிற்று. அன்றியுந் திரு
த்தக்கதேவர், சங்கப்புலவர், நச்சினார்க்கினியர் முதலியவான்றோர
றியாதவர்களா? அவர்களாலியற்றப்பட் டுரையெழுதப்பட்ட
நூல்கள் போலி நூல்களா?

இவ்வாறு முன்னோரால் மடலென்பது மட்டைக்கியற்பெயரா
யாளப்பட்டிருக்கின்றதே யன்றிப் பனைக் கியற்பெயராக வோர்
நூலிலுங் கண்டிலம். பின்னையவர்கள் இவ்வாறன்றி மாறுபடக்

கொண்ட தென்னுனைத்தோ? இதனை மேற்றூணாகிய
சிறப்புப்பெற்றிபனையின் உறுப்புக்குக் கையெனப் பெயர் வந்த
ன்று வேறுயாது காரணம் பற்றியென் றறிகிலம்.

'முடத்தெங்' கென்பது வினைத்தொகையின் கொடிய தெங்கால் தாழ்
ந்திருக்கப் படாமையால் முடமாய குலையையும் முடமென்பது பிற
வுறுப்புக்களைத் தாங்கி நிற்றல் கூடாத காலத்து குறையையுணர்த்தி
யாங்கு பனையினைக் குறைவையுணர்த்தியதெனவும், முடம்
வினைச்சொல்லாகாமையால் நன்னூலார் கொண்ட பொருள்
பொருத்த மன்றெனவும், 'முடந்தை நெல்லின் கழை,' 'முடமதி
மிலைச்சிறன்,' என்பனவும் குறையை யுணர்த்தினவேயன்றி வளை
வை யுணர்த்தில வெனவும் கூறினர். அவரைந்த இலக்கணப்படி
யன்றி வளைவு முதலிய குறைவுணர்த்தாய்ப் பிறவுறுப்புக்களைத்
தாங்கிப் பார்ப்பவருக்கு நகை விளைக்கத்தக்க விகாரச்செவ்வினை
யுடையதொன்றுக்கு முடமென்பெயர். தொல்காப்பியம் பொருள
திகாரம் மெய்ப்பாட்டியல் 249-வது சூத்திரம் நகைச்சுவை
யின் பொருளைப்பார்க்க. முடந்தை நெல்லென்பதில் முட
ந்தை நெற்கதிர் நிறைந்திருக்கும் படியுமமைந்தியதிந்து மள்ளர் நீர்
வறிதாக்குதல் மடைபுகாவரை, மீன் முதலியனவுண்ணும் நீர்வாழ்
பறவை நீரற்ற விடத்திலிருந்து இரைகவர்தல் கூடாமையானும், செந்
நெல் கன்னலாகவும் கன்னல் கமுகாகவும், கமுகு தெங்காகவும்
நாட்டின் வளத்தாற் கூறுமியல்பாதலானும், செந்நெல் முதிர்ந்
தைத் தாங்கி நிற்ற லியல்பாதலின், அதனைத் திருப்பினன்றி
நாரையிரை கவர்தல் கூடாமையால் இம்முடந்தை வளைவையுண
ர்த்தியதன்றிக் குறையை யுணர்த்திலது. முடமதி மிலைச்சிறன்
என்பதில் முடம் குறையெனின் பூவும் மணமும்போலப் பகுத்த
றியப்படாது எங்கும் நிறைந்த பூரணனாகிய சிவபெருமானது,
வேதத்தானும் பிரமவிட்டுணுக்களானும் அளந்தறியப்படாத
திருச்சிரத்தில் தக்கன் சாபக்குறையை நீக்கி செய்துகொண்டு
சிகாமணியாய், தான்வணங்கிய பிரமவிட்டுணு முதலிய பதினெ
ண்கணங்களுந் தன்னை வணங்க, அனவரதமும் பரமானந்தத்தை
அநுபவித்திருக்கும் மதி அரசர்களால் நிகளத்தனஞ் செய்து
காராக்கிரகத்தில் அடைக்கப்பட்ட குற்றவாளிகள் போற் கு
றையை யடைந்து துன்புற்றிருக்குமென்னின் சிவபிரான் திருச்சி
ரம் சிறைச்சாலையா யிருத்தல் வேண்டும். சரியை முதலிய
பாதங்களை யனுட்டித்து முத்தியடைய விரும்புமடியார் முடிவும்

அக்கடவுட்குப் பரத்துவங் கூறும் வேதாகமங்களின் கதியும் என்னாரோ? பொருநராற்றுப்படை 63 பக்கத்தில் முடக் காஞ்சிக்கு வளைந்த காஞ்சியென நச்சினார்க்கினியர் அறியாது கூறினர் போலும். முடமதி, முடங்குமதி, கூன்பிறை, கோணிய வில் [illegible], [illegible]க்கோடு, முடகாகம் என திருவிளையாடல், காசிகண்டம், பாரதம் முதலிய நூல்களிற் கூறியிருப்பதற்கு வழியின்றி வேறுபொருள் யாதோ? இன்னையவர்கள் இந்நூலாசிரியர்கள் தம்மளவு கல்வி கேள்வியுடையவர்களல்லர் என நினைத்தார்போலும்.

மதுக்கூர், கோவிந்தசாமிச் சோழகர்.

மனைவி குணியாயிற் கணவன் வளவனே.

பெண்டாட்டி நற்குணநற்செய்கையுடையவளாயின் கொண்டவன் கோடீச்சுவரனாவான் என்பது இந்நூலின் கருத்தென்றறியாதாரிரார். இதன் உண்மையைக் கண்கூடாகக் காட்டிய சீமாட்டி ஒருத்தியுண்டு. அவள் ஆங்கிலதேயத்தவள். மரியான் என்னும் அரிய பெயர் பூண்டவள். அப்பெயருக்கு அவர்கள் பாஷையில் யாதுபொருளாயினும், நமது தமிழ் மொழியில் "சாகாதவள்" என்று பொருள். அப்பெயர்க்கு இப்பொருட்பொருத்தம் போகப்போகக் காணலாம். இவள் டால்மோரால் என்னும் ஊரில் பிறந்தவள். இவ்வூர் சிறிய ஊராயினும் இதன் சீர் பெரியது என்று காட்டப் பன்னிப்பன்னிப் பலகதை வரைய வேண்டாம். எமது கண்மணிக்குண்மணி போன்று, இறைமாட்சிக்கொரு காட்சியாயிருந்து வந்த விக்டோரியாப் பெருமாட்டி சொன்னதொன்றே போதும். முடிசூடி மணம்புரிந்து மகப்பேறு பெற்று வாழாத வாழ்ந்த மகோன்னததசையில் இவ்வூரில் ஒரு கோட்டைகட்டிக் குடி புகுந்தார்கள். "இங்கு வந்தபின்தான் எனக்குப் பூர்ண க்ஷேமசௌகரியம் நிகழ்தன" வென்று தமது திருவாக்கால் சொல்லப்பெற்றபேறு இச்சிற்றூரே. பெருங்குடிப்பிறந்த ஒலிவர் இவ்வூர் அருகிருந்தவர்கள். "பொருளின்மாக்களில் தனதனைப்

பொருளிலாயினாலைத் தங்கூறிய செல்வப்பொலிவு இவ்வூருக்கே பொருந்தும். இவ்வூரில் யோவான், யாக்கோப் என்றிரண்டு இரட்டையர்கள் இருந்தார்கள். ஏனைய இரட்டையரைப் போல் உருவத்தில் ஒரு சிறிதும் வேறுபாடின்றியிருந்ததுடன், கல்வி, மதி, ஒழுக்கம் தாங்கா முயற்சியிலும் ஒத்திருந்தார்கள். பணமென்றால் பிசாசாய்ப் பறக்கும் தன்மையிலும் அப்படி. இவர்களுக்கும் பழைய உலகமேயன்றிப் புது உலகத்திலும் பல வேறு வகையான பெருத்த வர்த்தகம் உண்டு. இருவரில் ஒருவர் நகரத்திலும், மற்றவர் நெய்லியிலும் இருந்து வியாபாரம் நடத்துவது வழக்கம். இவர்களது வர்த்தக முறையில் சில குழூஉக் குறியுண்டு. அவை இவ்விருவரன்றி மற்றெவர்க்குந்தெரியா. இவரில் முந்தியவர்க்கு சந்ததியில்லை. பிந்தியவருக்கு ஒரேபெண். இவ்வரியாள் தான் [illegible]ரியாள். பக்திவிநயம், புத்திநுட்பம், பின்பற்றுந்திறம், முன்னெச்சரிக்குணம் முதலியவற்றில் இவளுக்கு [illegible] இருவர்க்கும் இருகண்ணுள்ளவள். இவர்களது பரமரகசியக் குழூஉக்குறியை, தன் புத்தி நுட்பத்தால், தாதை தாயர் அறியாமல் முற்றிலும் அறிந்துகொண்டிருந்தாள். இது நிற்க.

இவள் தருணப்பருவமடைந்தவளாய்க் கணவனைத் தெரிந்தெடுப்பாளாயினள். நம்மைப்போல் பாலைக்கல்யாணம் பண்ணுகிறதில்லை. நம்மில் பெண்களுக்கு கண்கட்டியாடுங் காலமன்றோ கணவனைப் பெறுங்காலம்? இதிலும்,

தந்தை குணம்பார்ப்பார் தாயார் பணம் பார்ப்பார்
பந்து குலம் பார்ப்பார் பாவை நலம் பார்ப்பாள்.

சின்னக்குழந்தைகளும் வண்ணப் பொம்மை வேண்டியழுவது கண்ட நாம் பாலைப் பருவத்தவள் அழகுடைமை பார்ப்பதெங்ஙனம் என்று சிறிதும் ஆசங்கையுறேம். நமது வழக்கு இதுவாக, மேனாட்டார் வழக்கோ, பேதைப்பருவம் நீங்கிப் பெதும்பையும் கடந்து மங்கைப்பருவம் வாய்த்தபின்னர் நங்கையர்கள் தங்கணவரைத் தாமே தேறுவதாம். இவ்வழக்கம் நமது ஆரியர்க்கு அரசகன்னிகைகளிடத்தில் சுயம்வரம் என்றும், தமிழ்நாட்டுப் பெண்களிடம் கந்தர்வமார்க்கம் என்றும், பண்டைக்காலத்திலொன்றேயாம். பண்டைத் தமிழிலக்கம், தொழின் முயற்சிகைத்தொழிற்றிறம், வர்த்தகப்பெருக்கம், முதலியன இன்றைய மேனாட்டாரிடம் சேர்ந்தவாறே, கன்னியர் சுவர்த்தேறும் [illegible]

அங்ஙனம் சென்றது போலும், அங்ஙனம் சென்றது இங்ஙனம் என்று திரும்புமோ அறியேம். நமது மீனா விஷயத்தில் இம் மேனாட்டார் வழக்கும் சற்றுமாறி நின்றது. இவள் ஒருகணவனைத் தேறப் பிதா வேறொருவனைக் கூட்டவுண்டான கட்டம் மட்டற்றது. இவள் தந்தையும் இருவர் சோதரருக்கும் பொருளே தெய்வம். பொருள் என்றால் போனவுயிரும் வரும். இவ்விருவரும் பெருஞ்செல்வ முற்றுளொருவனை இவளுக்குக் கணவனாகத் தேர்ந்தனர்கள். இச்சீமானுக்குக் கல்வி கேள்வி பூச்சியம். குணநலம் குலநலம் ஒருசிறிதும் இல்லை. பணநலத்தில்மட்டும் தம்மில் முதன்மைக்காரனவன். மீனாள் தேறியமணாளனோ குணபூஷணன், குலகம்பீரன்; பிறர்மதிப்பு, பெருந்தகைமை, பெரியோரைப்போல உரியோர்க்கிதஞ்செயல், முதலிய சிறந்தகுணமுடையன். கல்விக்கடலைக் கரைகண்டவன். "இருவேறுலகத்தியற்கை திருவேறு தெள்ளியராதலும்" என்றவாக்கு இவ்விருவர் விஷயத்தில் வெகுபொருத்தமுடையது. "இல்லானை யில்லாளும் வேண்டாள்" என்றிருக்க நமது பெண்மணி குணமேபணம், குலமே கலன், எனக்கொண்டவளாயினள். இவளுக்குக் கோடீஸ்வரன் என்பார் தந்தை, இவனை விடேன் என்பாள் தனையை. சொற்கேளாதவளுக்குச் சொத்துக் கிடைக்காது என்பார்; எக்கேடுகெட்டாலும் இக்கோனே போதும் என்பாள். இவ்வணம் கொடாதகண்டனும் விடாதகண்டனுமாக கதைசிலநாள் நடந்துவந்தது.

பணத்தினிமித்தம் பிதாவின் குணமனத்தும் மாறிவருவது கண்ட பெண்மணி, தனது ஆவித்துணையைப் பிதா அருங்கொலை புரியினும் புரிவர், அப்பால் அவர்தேறிய ஒருவனையே நாம் அடையவேண்டிவரும். மூட்கூட்டுறவு முழுதும் அபாயம் என்றுகண்டு, [illegible]காரன் ஆலிங்கனத்திலும் கூட்டுக்காரன் குட்டுத்திறம் என்றுகொண்டு, வனத்துட் புகுந்தாயினும் இவனோடு சுகித்திருப்பதே நலம் என நேர்ந்தாள். இவள் கையில் மூந்நூற்றுச் சொச்சம் பொன் இருந்தது (பொன்=பவுன்) இது இளம் பிராயத்தில் பள்ளியிற் சிறந்து விளங்கினதற்குப் பல முறை பிதாவாற் கொடுபட்ட பரிசுத்தொகை. வீண் செலவு செய்யாது மீத்து வைத்திருந்தாள். இவள் செட்டு இம்முட்டுக்குதவியது. ஒருநாள் நள்ளிரவில் புறப்பட்டு கணவனைத் துணைக்கொண்டு, காடுகடந்து நாடு புகுந்து ஒருநகரையடைந்து கொடைக்கூலிக்கு ஒரு வீடு அமர்த்தி அதில் குடியமர்ந்தாள். சென்ற சிலநாளைக்குள் தேச வழக்கப்படி, கொடுப்பாரும் தடுப்பாரும் இன்றி, குருவின் சமூகத்தில் திருவனைய மரியாள் குமரனை மணந்தாள்.

(இன்னும் வரும்)

பத்திரிகைகளும் புத்தகங்களும்.

சென்ற இரண்டு [illegible]க்களில் வரப்பெற்ற மாற்றுப்பத்திரிகைகள்:—

சுதேசி: பு-2, இ-77-87; (2) சிங்கைஜநமித்திரன்: பு-4, இ-[illegible]; (3) நாகை நீலலோசனி: பு-17, இ. 13-15; (4) கோயமுத்தூர் கலாநிதி: பு-26, இ. 17-18; (5) விவேகசிந்தாமணி: பு-15, [illegible]4; (6) ஸ்ரீ வாணிவிலாஸினி: வா-3, ந-14-15; (7) செந்தமிழ் [illegible] 4, ப-10; (8 பிரம்மஞானபத்திரிகை: வா-1, ந-2-3; (9) [illegible]தாந்ததீபிகை: வா-7, ந. 5; (10) கோவைசுஜநமிமானி, பு. 1, [illegible] 6-8; (11) ஆரியன் [illegible], இ-1; (12) இந்தியா: பு-1, இ-[illegible]-21; (13) கோவை சஜ்ஜநமிமானி பத்திராதிபர் அவர்கள் தம்மால் இயற்றப்பட்ட "எனது நெடுங்கனவு" என்ற ஓர் நவீனகதையினை அனுப்பினார்கள். அதனைப்படித்து எமது அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவிக்கச் சாவகாசமில்லாதபடியினால் அடுத்த சஞ்சிகையில் அதனைக்குறித்து எழுதுகின்றோம்.

பத்திராசிரியர்.

நோட்டீஸ்

நமது பத்திரிகைக்கு **Mr. S. V.** [illegible]சந்திரராவ் அவர்களை ஏஜண்டாக ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். மானேஜர் கையொப்பமிட்டிருக்கிற ரசீதை இவரிடமிருந்து பெற்றுக்கொண்டு ஷை ஏஜண்டிடத்தில் சந்தாவைச்செலுத்தும்படி சந்தாதாரர்களைக்கேட்டுக் கொள்ளுகிறோம். மானேஜர் கையொப்பமிட்ட ரசீதைத்தவிர மற்றது செல்லாது.

C. S. முத்துஸாமி ஐயர்.

தமிழகம்,

இது தஞ்சைத் தமிழ்ச்சங்கத்திலிருந்து மாதந்தோறும் வெளிவரும் ஒரு பத்திரிகை. இதன் வருஷ சந்தா இந்தியா பர்மாவுக்கு ரூ. 1—8—0. சிங்கப்பூர், பினாங்கு முதலான இடங்களுக்கு ரூ. 2—8—0. இப் பத்திரிகை வேண்டுவோர் இதன் மானேஜர் அவர்களிடத்தில் சந்தாவை முன்பணமாக நேரே செலுத்தியாவது, அல்லது மணியார்டர் மூலமாய் அனுப்பியாவது பத்திரிகையைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். பலநண்பர்களின் வேண்டுகோளிற்கிணங்கி மாணாக்கர்களுக்குச் சந்தாவைக் குறைத்திருக்கிறோம். ஆங்கில கலாசாலையிற் படிக்கும் மாணாக்கர்கள் தமது தலைமை உபாத்தியாயர் மூலமாய் விண்ணப்பம் செய்துகொள்ளுவார்களானால் அவர்களுக்குப் பத்திரிகை ரூ. 1—0—0க்குக் கொடுக்கப்படும். பத்திரிகைக்கு விஷயம் எழுத விரும்புகிறவர்கள் தங்கள் விஷயங்களைப் பத்திராதிபருக்கு அனுப்பக் கோருகிறோம்.

விளம்பரம் போடுவதற்கு வரி யொன்றுக்கு அணா 1. நீடிய காலம் பிரசுரிக்க வேண்டியவைகளுக்குப் பிரத்தியேக ஏற்பாடு செய்யப்படும்.

C. S. முத்துசாமி ஐயர்,
மானேஜர், தமிழகம்,
தஞ்சை.

புத்தக விளம்பரம்.

இதனடியிற் கண்ட புத்தகங்கள் தஞ்சைத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் [illegible] சங்கக் காரியதரிசிக்கு எழுதிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

		ரூ. அ. பை.
1.	சத்தியராமாயணம், ஸம்ஸ்கிருதமும் [illegible]	2—0—0
2.	[illegible] (ஸம்ஸ்கிருதம் [illegible]) [illegible]	0—15—0
3.	[illegible] ஸம்ஸ்கிருதம் [illegible]	1—0—0
4.	தஞ்சை நாயக ராஜவம்சசரித்திரச் சுருக்கம் (தமிழ்)	0—2—6
5.	ஸம்ஸ்கிருத நீதிமஞ்சரி, தமிழ்.	0—6—0
6.	சுவாமிநாதவிஜயம்.	0—1—0
7.	தொல்காப்பியப்பாயிர விருத்தி.	2—0—0
8.	மாலைமாற்று மாலை.	0—4—0
9.	சிவக்ஷேத்திர யாத்திராநுபவம்.	0—4—0
10.	சுதேச வைத்திய ரத்தினம்	1—8—0

தஞ்சைத் தமிழ்ச்சங்கம்,
7—10—05

K. M. சுப்பராம ஐயர்,
காரியதரிசி.